

vergadering 32

zittingsjaar 2011-2012

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 25 april 2012

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	5
VERONTSCHULDIGINGEN	5
BESTUUR VAN DE POLITIEKE FRACTIES	
Wijziging	5
VERKIEZING van de zesde ondervoorzitter	5
INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN	5
ACTUELE VRAAG van de heer Lieven Dehandschutter tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over initiatieven om laaggeletterde mensen aan het lezen te krijgen	5
ACTUELE VRAAG van mevrouw Gerda Van Steenberge tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de resultaten van een doctoraatsstudie betreffende gemengde scholen en de mogelijke negatieve gevolgen van het zich presenteren als multiculturele school	8
ACTUELE VRAAG van mevrouw Helga Stevens tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de toegankelijkheid van pretparken voor mensen met een handicap	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Else De Wachter tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het beleid voor personen met een handicap in pretparken	13
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Laurys tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het terugvorderen van aanmoedigingspremies	16
ACTUELE VRAAG van mevrouw Tine Eerlingen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de stijging van het aantal vaststellingen van illegale groeibevorderende stoffen in de veeteeltsector	
ACTUELE VRAAG van de heer Dirk Peeters tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over duidelijke informatie met betrekking tot hormonen in varkensvlees	19
ACTUELE VRAAG van de heer Dirk de Kort tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de stand van zaken van het dossier Hedwigepolder na de val van de Nederlandse regering	
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de stand van zaken van het dossier Hedwigepolder na de val van de Nederlandse regering	22
ACTUELE VRAAG van de heer Jorgen Verstrepen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de 'verangelsaksing' van de Vlaamse pers	
ACTUELE VRAAG van de heer Philippe De Coene tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over vermeend seksueel misbruik bij de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap	26

ACTUELE VRAAG van de heer Johan Sauwens tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de rol van de media in de recente golf van bekentenissen aangaande seksueel grensoverschrijdend gedrag in werkrelaties	26
ACTUELE VRAAG van de heer Marino Keulen tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de promotie van carpoolen binnen de Vlaamse overheid	32
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Roegiers tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de mogelijke invoering van een homogene snelheid van 100 km/u op de verkeerswisselaar in Zwijnaarde en andere verkeerswisselaars	36
ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de rol van de Vlaamse energieregulator VREG in een eventuele federale campagne betreffende de vergelijking van energieprijzen van de verschillende leveranciers	38
ACTUELE VRAAG van mevrouw Irina De Knop tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over het jaarrapport van de energieregulators en de nood aan maatregelen op Vlaams niveau om de energieprijzen te doen dalen	40
ACTUELE VRAAG van mevrouw Griet Coppé tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de stand van zaken inzake het schrappen van de kadastraalinkomenvoorwaarde voor de Vlaamse aanpassingspremie voor ouderen	43
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	44
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het derde protocol bij de Europese kaderovereenkomst inzake grensoverschrijdende samenwerking tussen territoriale gemeenschappen of autoriteiten betreffende Euregionale samenwerkingsverbanden (ESV's), opgemaakt in Utrecht op 16 november 2009 – 1393 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	45
Artikelsgewijze bespreking	45
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het verdrag betreffende maritieme arbeid, 2006, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar vierennegentigste zitting in Genève op 23 februari 2006 – 1431 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	46
Artikelsgewijze bespreking	47
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het derde protocol bij de Europese kaderovereenkomst inzake grensoverschrijdende samenwerking tussen territoriale gemeenschappen of autoriteiten betreffende Euregionale samenwerkingsverbanden (ESV's), opgemaakt in Utrecht op 16 november 2009 – 1393 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	47

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het verdrag betreffende maritieme arbeid, 2006, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar vierennegentigste zitting in Genève op 23 februari 2006 – 1431 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	48
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	48
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	50
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	50

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14.02 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Tom Dehaene, Liesbeth Homans, Ludo Sannen: ambtsverplichtingen;

Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Marc Van de Vijver: familieverplichtingen;

Erik Arckens, Patricia De Waele, Patrick Janssens, Fientje Moerman, Sabine Poleyn, Ivan Sabbe: gezondheidsredenen.

■

BESTUUR VAN DE POLITIEKE FRACTIES**Wijziging**

De voorzitter: Dames en heren, bij brief van 23 april 2012 deelt de VB-fractie mee dat de heer Filip Dewinter ontslag neemt als fractievoorzitter en dat de VB-fractie beslist heeft de heer Joris Van Hauthem als nieuwe voorzitter van de fractie aan te duiden. (*Applaus*)

■

VERKIEZING van de zesde ondervoorzitter

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de verkiezing van de zesde ondervoorzitter ter vervanging van de heer Joris Van Hauthem.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, mijn fractie stelt de heer Dewinter voor als zesde ondervoorzitter. (*Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy*)

De voorzitter: Zijn er nog andere voorstellen? (*Neen*)

Daar er geen andere kandidaat wordt voorgedragen, verklaar ik de heer Filip Dewinter verkozen tot zesde ondervoorzitter. (*Applaus*)

■

INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen documenten en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St. VI. Parl. 2011-12, nr. 60/25*)

■

ACTUELE VRAAG van de heer Lieven Dehandschutter tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over initiatieven om laaggeletterde mensen aan het lezen te krijgen

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Voorzitter, ongeveer vijftien tot twintig jaar geleden heb ik een boek gekocht of gekregen waar een mooie bladwijzer bij zat. Er vielen me onmiddellijk twee zaken op. Ten eerste stond er het woord Catalunya, de Catalaanse naam van Catalonië. Ten tweede waren er mooie rozen. Op dat ogenblik werd het me duidelijk dat 23 april elk jaar in Catalonië de dag van het boek wordt gevierd. Er vindt dan een uitwisseling tussen mannen en vrouwen plaats. De mannen schenken de vrouwen een roos. De vrouwen geven de mannen als tegenprestatie een boek. Het is ook mogelijk dat ze een boekje open doen.

In 1995 heeft de United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO) dit mooie initiatief tot de Wereldboekendag, voluit de Internationale dag van het boek en de auteursrechten, verheven. Dit is een goed initiatief. Dit punt verdient ook in Vlaanderen nog meer aandacht. In Catalonië is dit ontstaan op de feestdag van Sint-Joris, in het Catalaans Sant Jordi genoemd. In Vlaanderen wordt dit ook gevierd en krijgt dit wat aandacht.

Een van de initiatieven die in dit verband zijn genomen, is afkomstig van Wablieft, het Centrum voor Duidelijke Taal, dat we als Vlaamse volksvertegenwoordigers kennen van de vraag onze programma's en onze standpunten tijdens verkiezingsperiodes in duidelijke taal naar voren te brengen.

Wablieft heeft in Vlaanderen en in Brussel een 25-tal leeskringen. Die kringen leveren zeer verdienstelijk werk en helpen laaggeletterden over de drempel om meer en beter te lezen. Uit onderzoek blijkt immers dat een op de zeven Vlamingen het nog steeds moeilijk hebben met behoorlijk lezen. Uit de getuigenissen die tijdens de Wereldboekendag bij de Antwerpse leeskring zijn genoteerd, blijkt dat deze mensen zeer enthousiast en gemotiveerd zijn. *(Opmerkingen van de voorzitter)*

Minister, welke initiatieven zult u, naast de initiatieven in het onderwijs en binnen de sociale sector, als minister van Cultuur ondersteunen of zelf nemen om de leesbevordering en de verbetering van het lezen in Vlaanderen in de hand te werken?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Dehandschutter, Wereldboekendag 2012 vond plaats in Antwerpen. Alle actoren die intussen structureel verankerd zijn in het beleid en waar we mee in overleg gaan, waren daar aanwezig. U zegt zelf dat de aanpak van laaggeletterdheid een uitdaging is voor Onderwijs en Welzijn. Mijn collega-ministers werken daar effectief aan.

U vraagt wat Cultuur verder nog doet op het vlak van leesbevordering. Dat is een van de speerpunten in mijn beleid. We werken aan een geïntegreerd letterenbeleid. Leesbevordering is een van de belangrijkste pijlers daarvan. De Stichting Lezen wordt vanuit Cultuur met 1,3 miljoen euro gesubsidieerd. De stichting focust op 'goesting krijgen in lezen'. Ze beginnen van kleins af aan, bij baby's zelfs. Als er een kind geboren wordt, ontvangen de ouders een pakket boeken om voor te lezen vanaf de vroege kinderjaren. Onderzoek heeft uitgewezen dat hoe vroeger kinderen beginnen te lezen en 'goesting' krijgen om te lezen, hoe meer ze dat later voortzetten.

We doen nog meer. Vanuit het Participatiedecreet ondersteunen wij heel wat projecten, specifiek rond leesbevordering. De vzw Wablieft, waar u zelf naar verwijst, vertaalt in een heel eenvoudige taal boeken van bekende schrijvers. Zo zijn er al een achttiental boeken met onze steun omgezet.

Verder zijn er vanuit het Participatiedecreet educatieprojecten naar kansengroepen. We hebben de vzw Leesweb die structureel wordt ondersteund. Zij gaan voorlezen aan mensen die het heel moeilijk hebben om aan het lezen te geraken.

Ik wijs op de noodzaak van Cultuureducatie, die nog niet zo lang geleden tot stand kwam in samenwerking met minister Smet vanuit Onderwijs, Jeugd en Cultuur. Dat is een primeur. We hebben de neuzen in dezelfde richting gezet. Leesbevordering maakt daar absoluut een heel belangrijk onderdeel van uit.

Het sociaal-cultureel werk mogen we niet vergeten. Zij werken in heel veel nuttige projecten. Voor blinden en slechtzienden lopen speciale projecten zoals de Daisy-boeken. Dat is een bijzonder groot succes. U ziet, mijnheer Dehandschutter, dat we vanuit Cultuur heel veel inspanningen doen.

De heer Lieven Dehandschutter: Ik dank u voor uw antwoord, minister. Ik ben ervan overtuigd dat u binnen Cultuur heel wat inspanningen levert. Ik denk dat we nog een tandje kunnen bijsteken, ook en vooral via het lokale cultuurbeleid. De steden en gemeenten, de gemeenschaps- en culturele centra moeten worden aangezet – naast de bibliotheken – om te proberen de verdieping en verbreding van de leesbevordering in de hand te werken.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik ben blij dat de heer Dehandschutter de vraag over leesbevordering plaatst in een culturele sfeer. We moeten in deze materie een onderscheid maken tussen laaggeletterdheid, waar Onderwijs een fundamentele rol speelt en leesbevordering, die zijn plaats heeft in een culturele omgeving. Ik denk dat we internationaal gezien niet hoeven te blozen inzake laaggeletterdheid en leesbevordering.

Ik heb een bijkomende vraag. We gaan naar een geïntegreerd letterenbeleid. We leggen daar de nadruk op. We moeten in dat beleid kijken naar de actoren, de schrijvers enzovoort. Aan de andere kant is er natuurlijk de lezen. Zullen de initiatieven inzake leesbevordering ook aandacht krijgen in dat geïntegreerde letterenbeleid waar we op afstevenen?

De voorzitter: De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Jean-Jacques De Gucht: Laaggeletterdheid en ongeletterdheid hebben een enorme impact op professioneel, persoonlijk en sociaal vlak. U hebt een beleid daaromtrent. Wat me intrigeert: is er een integrale aanpak samen met uw collega's? Hebt u overlegmomenten om op elkaar te kunnen inspelen en een effectief resultaat te bereiken?

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Zoals de heer Delva zegt, we hoeven absoluut niet te blozen bij de cijfers die vandaag gekend zijn, maar één op zeven is één op zeven te veel. Laaggeletterdheid moeten we heel erg au sérieux nemen. Wablieft levert goed werk. We moeten naar een geïntegreerd beleid gaan. De samenwerking met de minister van Inburgering is belangrijk voor mensen die hier pas aankomen en de taal proberen onder de knie te krijgen. Wordt er specifiek aandacht besteed aan die groepen? Is er samenwerking met de andere ministers over dit thema?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik kan enkel de mooie woorden van allen die voor mij spraken, ondersteunen. We delen mooie idealen en goede doelen. Ik pleit er ook voor om dit integraal aan te pakken. Laaggeletterdheid en leesbevordering zijn familie van elkaar, niet altijd, maar toch. Er zit een factor onderwijs in, inburgering ook, maar in het licht van de lichte ontleding in de samenleving en de dalende cijfers van het bibliotheekbezoek moeten we de laaggeletterdheid in een breder kader proberen te bekijken. Het woord, de taal en de aandacht ervoor in de bibliotheken, moeten we aan de orde brengen. We moeten pleiten voor een actievere rol van de openbare bibliotheken. Dat mag worden gestimuleerd. Op dat moeilijke terrein van de laaggeletterdheid en de leesbevordering moeten we extra inzetten, al dan niet samen met het beroepsonderwijs.

Minister Joke Schauvliege: Ik ben blij dat iedereen onderschrijft dat het belangrijk is om leesbevordering mee op te nemen in een geïntegreerd letterenbeleid. Dat hebben we ook gedaan. We hebben in de beheersovereenkomst met het Fonds voor de Letteren gevraagd om de leesbevordering en de Stichting Lezen mee op te nemen, niet om samen op te gaan in de Stichting Lezen, maar om samen na te denken over de manier waarop leesbevordering erin kan worden opgenomen. De ondersteuning die we geven aan de Stichting Lezen zullen we verder handhaven, maar er zal moeten worden overlegd met het Fonds voor de Letteren hoe een en ander beter op elkaar kan worden afgestemd.

Het klopt dat bibliotheken, en ruimer ook het lokale cultuurbeleid, een heel belangrijke taak hebben. Vorige week vrijdag heeft de Vlaamse Regering het kersverse decreet Lokaal Cultuurbeleid goedgekeurd. Daar zal meer ruimte zijn om die accenten te leggen in het lokale cultuurbeleid.

Het gaat goed met onze bibliotheken. We hebben een fijnmazig net. Er zijn bijna geen gemeenten die geen plaatselijke bibliotheek hebben. Er wordt ingezet op leesbevordering en op voorleesuurtsjes. U kent de discussie die we hadden met SABAM om die voorleesuurtsjes vrij te stellen van auteursrechten. Die initiatieven worden betaald om jongeren naar de bibliotheek te lokken en het graag lezen te bevorderen.

Ik verwijs ook naar de UiTPAS, die de kans zal geven aan mensen die het financieel moeilijk hebben om naar de bib te gaan. Via een spaarpuntensysteem zullen ze worden aangemoedigd om daar binnen te stappen en te participeren aan de bib. Ik geloof heel sterk dat die UiTPAS een bijkomende participatie teweeg zal brengen voor specifieke kansengroepen.

Mevrouw Idrissi, u hebt gelijk. De verschillende beleidsdomeinen moeten inderdaad goed met elkaar overleggen, maar dat doen we ook. Binnen het Participatiedecreet hebben we educatieve projecten voor kansengroepen. Leesweb werkt samen met nieuwkomers, die de taal nog niet machtig zijn, om voor te lezen. Het Participatiedecreet ondersteunt dat met budgetten die aan Cultuur zijn toegewezen.

Mijnheer Delva, er is inderdaad afstemming. Er is een nota cultuureducatie, die met Onderwijs, Jeugd en Cultuur goede afspraken maakt. We zitten ook ambtelijk samen, maar we doen dat ook ruimer, vanuit andere bevoegdheden zoals Welzijn. Er zijn afspraken gemaakt tussen verschillende beleidsdomeinen om uit te zoeken welke initiatieven er op het veld bestaan en hoe we elkaar nog kunnen versterken.

Dit alles kan maar tot één conclusie leiden: verder daarop inzetten op verschillende terreinen, en zorgen dat alle neuzen in dezelfde richting wijzen. We moeten dat projectmatig doen, structureel via de Stichting Lezen, maar absoluut via een geïntegreerd beleid, van de auteur tot de lezer, om de leesbevordering aan te wakkeren. Dat willen we doen vanuit Cultuur met het nieuw geïntegreerd letterenbeleid.

De heer Lieven Dehandschutter: Minister, bedankt voor uw aanvullende verduidelijking. We zijn ervan overtuigd dat we maar kunnen slagen als de kennis en kunde die bij Cultuur, Onderwijs, Welzijn en Inburgering aanwezig is, samen wordt gelegd. De Wereldboekendag is een ideaal moment om dat verder in het licht te brengen. Dit initiatief verdient in de toekomst meer aandacht.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Gerda Van Steenberge tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de resultaten van een doctoraatsstudie betreffende gemengde scholen en de mogelijke negatieve gevolgen van het zich presenteren als multiculturele school

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Minister, we weten dat u een aantal dromen hebt. Een van die dromen is om binnen het onderwijs de onderwijsgelijkheid... Ik word afgeleid, voorzitter. Ik zal herbeginnen.

De voorzitter: Mijnheer Vereeck, mag ik u vragen om dat te verwijderen, alstublieft? *(Opmerkingen van de heer Lode Vereeck)*

Mag ik vragen om dat te verwijderen, alstublieft? Ik heb geen commentaar van u nodig. Ik vraag dat u dat verwijderd. *(Opmerkingen van de heer Lode Vereeck)*

Goed, dan zal ik een van de medewerkers vragen om dat te verwijderen.

Mevrouw Van Steenberge, u mag opnieuw beginnen. *(Opmerkingen van de heer Lode Vereeck)*

Ik heb hier de orde van de vergadering, mijnheer Vereeck, niet u. En daarmee basta! Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Voorzitter, minister, collega's, na de enorme stunt van de heer Vereeck, die nu extra aandacht heeft gekregen dankzij de voorzitter, heb ik een vraag voor de minister. Minister, u hebt een aantal dromen over het onderwijs, en dat moet kunnen, maar uw dromen realiseren, is mijns inziens toch wat aan de moeilijke kant. U hebt onder andere de droom van gelijke kansen binnen het onderwijs en de sociale mix. Begrijp me niet verkeerd, ik heb niets tegen gelijke kansen binnen het onderwijs. Maar de manier waarop u dat wilt bereiken, daarover verschillen we van mening. Blijkbaar krijg ik nu ook gelijk van een studie.

Wat ik al jaren zeg, wordt nu bevestigd door die studie: ondanks alle middelen die u in gelijke kansen stopt, blijkt dat toch niet te lukken. Ondanks het nieuwe Inschrijvingsdecreet, dat meer een inperking is van de keuzevrijheid van ouders om hun kinderen in scholen in te schrijven, blijkt dat die sociale mix toch niet te realiseren is.

Ik citeer uit de studie: "Gemengde scholen moeten de cultuur van hun allochtone leerlingen niet uitdragen. Als ze dat wel doen, zullen autochtone ouders wegblijven en glijden ze af tot een concentratieschool. Het is desastreus voor scholen om zich te presenteren als multicultureel. Autochtone ouders associëren dat met een lage kwaliteit. Dat moeten de instellingen vermijden door zich naar buiten toe zo traditioneel en Vlaams mogelijk voor te stellen. Maak van het Nederlands bijvoorbeeld de enige taal op school."

Vooraf dat laatste punt heeft mijn aandacht getrokken, minister. U zet heel wat middelen in om die sociale mix te bereiken. Ik ben daar niet zo'n grote voorstander van. Ik heb ook niets tegen concentratiescholen, want sommige concentratiescholen zijn veel beter dan gemengde scholen. Sommige van uw partijgenoten vinden dat de thuistaal voor vreemdelingen ook gepromoot zou moeten worden op scholen. Het is belangrijk dat de Nederlandse taal en de Vlaamse cultuur, gewoonten en cultuur behouden worden binnen de scholen. Welke gevolgen trekt u uit die studie, die u ongetwijfeld gelezen hebt?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Ik heb die studie niet gelezen, mevrouw Van Steenberge. Ik heb het ook in de krant gelezen, net als u. Ik neem aan dat u die studie ook niet gelezen hebt. U stelt uw vraag op basis van een krantenartikel. Nu, die studie zal wel gelezen worden. Het is een studie van een gedragswetenschapper. Wat hij zegt, is op zich niet spectaculair. Als je een school op een bepaalde manier profileert, komt dat niet overeen met het denkpatroon van mensen, namelijk dat mensen... Ik word afgeleid, voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Vereeck, ik zie dat u opnieuw een mededeling hebt uitgehangen. Ik zal ook die laten verwijderen. U leidt ons af. Ik laat uw document in beslag nemen.

Nee, ik zwijg niet, mijnheer Vereeck. Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: In de klas zou dat niet kunnen, hoor, mijnheer Vereeck. (*Gelach. Applaus*)

In de klas zou u dat niet mogen doen. Dan zou u strafstudie krijgen. (*Gelach. Applaus*)

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Voorzitter, eigenlijk is dat toch maar weinig collegiaal van de heer Vereeck. Ik probeer hier ernstig aan politiek te doen, zoals ik dat meestal probeer. Iemand die ezelsoren verdient, stuurt de boel hier in de war. Ik vind dat niet serieus tegenover mij en tegenover u. (*Applaus*)

Doen we nu voort of niet?

De voorzitter: Mijnheer Vereeck, mede gesteund door mevrouw Van Steenberge vraag ik u om dat onmiddellijk te verwijderen. Mag ik u vragen om dat onmiddellijk te verwijderen?

Wil iemand dat in opdracht van mij verwijderen? Anders doe ik het zelf wel.

Nee, mijnheer Vereeck, u hebt voldoende andere mogelijkheden in dit parlement. Het moet er hier wat serener aan toe gaan. Als u graag een show wilt opvoeren, moet u dat buiten doen.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, ik herhaal dat mensen soms een vooroordeel hebben en ervan uitgaan dat scholen met veel anderstalige of gekleurde kinderen geen goede resultaten behalen. Dat is niet zo. Die correlatie bestaat niet. Het bevestigt echter wel het gedrag van mensen.

Wat ik vooral onthouden heb uit het persartikel op basis van de studie is dat je, als je dat als school weet, er een beleid naar moet voeren. Het is niet alleen mijn droom of wens, maar het is het redelijk verstand dat zegt dat de school een weerspiegeling van de samenleving moet zijn, ook al betekent dat dat er in steden vaak concentratiescholen zullen zijn. In het schoolbeleid, in de manier waarop je je als school positioneert, moet je daar bijzondere aandacht aan besteden.

Mevrouw Van Steenberge, u hebt eigenlijk twee vragen gesteld. Ik wil heel duidelijk antwoorden op uw eerste vraag. In Vlaanderen en Brussel is de instructietaal in Nederlandstalige scholen het Nederlands. Per definitie staat het Nederlandstalige, open karakter van de school voorop. Hoe dat wordt ingevuld en hoe er wordt omgegaan met andere kinderen, is een andere zaak. Het is niet omdat je een open school bent, openstaat voor andere culturen en kinderen daarmee leert opgroeien, dat je per definitie geen Vlaamse school meer zou zijn, integendeel. Vlaanderen is een kleine regio in een grote wereld. We hebben er alle belang bij dat, in een wereld waarin 80 procent van de kinderen opgroeien in steden en dus met andere culturen in contact komen, ook onze Vlaamse kinderen dat leren via onze scholen.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Minister, het gaat over mensen die het idee hebben dat bepaalde scholen niet goed zijn. Ik vind dat we rekening moeten houden met die mensen, want hun kinderen gaan ook naar die scholen.

Ik heb er niets op tegen open te staan voor andere culturen. De laatste jaren is het beleid er echter vooral op gericht om de vreemdelingen te knuffelen en om het hun zo gemakkelijk mogelijk te maken. Om te tonen dat we respect hebben voor hun cultuur, wordt die cultuur bijna in de plaats van de onze gesteld. Daar hebben de mensen problemen mee.

We zullen pas respect krijgen van de vreemdelingen als we respect hebben voor onze eigen identiteit en cultuur. Dat is volgens mij de conclusie van die studie: we moeten meer respect hebben voor onze eigen identiteit en meer met fierheid uitdragen dat we Vlaamse scholen zijn en dat we van de vreemdelingen die naar onze Vlaamse scholen komen verwachten dat ze zich integreren en zich gedragen naar onze normen en zeden. Dat is voor mij de voornaamste conclusie. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Minister, door deze berichtgeving is er misschien wel een misverstand gecreëerd. Het gaat inderdaad om een beschrijving van het gedrag van mensen. Ik weet dat er heel wat studies zijn die bewijzen dat multiculturele en gemengde scholen net heel goede scholen zijn en dat die een heel grote leerwinst kunnen creëren.

Ik vraag me af of het niet zinvol zou zijn om de conclusies van die studies ook eens te belichten. Bent u daartoe bereid, minister?

De voorzitter: Mevrouw Pehlivan heeft het woord.

Mevrouw Fatma Pehlivan: Mevrouw Vanderpoorten heeft perfect verwoord wat ik ook wil zeggen. Naast deze studie zijn er nog tal van andere studies die aantonen dat multiculturaliteit een rijkdom is, ook voor Vlaamse kinderen. Het gaat om Vlaamse scholen maar de realiteit is dat die scholen gekleurd zijn, wat eigenlijk ook een rijkdom is. Die rijkdom blijkt uit meerder studies. Die scholen kunnen heel goed presteren. We moeten de realiteit niet verbergen, integendeel, we moeten ermee leren omgaan. Ik sluit me aan bij mevrouw Vanderpoorten om die verschillende studies naast elkaar te leggen en de meerwaarde van multiculturele scholen duidelijk te maken.

De voorzitter: Mevrouw Vermeiren heeft het woord.

Mevrouw Goedele Vermeiren: Ik heb het artikel ook gelezen. Het gaat over Vlaamse scholen. Het is echter niet onlogisch dat die scholen de Vlaamse traditie en cultuur in zich dragen. Dat is een gegeven, los van de vraag of die school kleurrijk is. Daarbij is elke school gastvrij en heeft zij respect voor anderen.

Wat die andere studies betreft, is al uitgewezen dat die kleurrijke scholen goede scholen zijn.

Het Nederlands is uiteraard prioritair in die scholen als instructietaal. Dan lijkt het me ook logisch dat het Nederlands wordt gebruikt om les te geven. Het is trouwens een mogelijkheid tot integratie.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Minister, ik raad u aan die studie eens te lezen. Ik neem aan dat u weinig tijd hebt. Het gaat om een doctoraat, een niet-gestuurde studie. Veel van die andere studies zijn door het departement betaald en daar geldt toch een beetje het spreekwoord: 'Who pays the piper, calls the tune.' Dit is echter een onafhankelijke studie.

In die studie staat centraal dat een school die zich affirmeert als een Vlaamse kwaliteits-school, betere resultaten oplevert, zowel voor de allochtone als voor de autochtone kinderen. Het is voor een school belangrijk zich op die manier te afficheren en niet als een mengelmoeisschool met hoofddoeken waar alles zo'n beetje door elkaar wordt gehaald. Dan glijdt men af naar een concentratieschool en dat is niet goed voor de integratie van de allochtone leerlingen. Bovendien wordt in de studie verwezen naar een heel praktisch voorbeeld, met name het Leonardo Lyceum in Antwerpen, dat er als Vlaamse kwaliteitsschool heel goed in geslaagd is enorm veel etnische diversiteit te laten valoriseren.

Mevrouw Van Steenberge, ik heb de 'executive summary' van het doctoraat gelezen. Daarin wordt gepleit voor een sociale mix, maar voor een andere financiering voor de bevordering van de sociale mix.

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Mevrouw Van Steenberge, u dacht een studie te hebben gevonden die uw ideologie onderschrijft maar u hebt het mis. Ik heb die studie grondig gelezen en daar met de onderzoekers over gecommuniceerd. Men wil inderdaad de mechanismen begrijpen in de perceptie van een school bij een bepaald publiek. In een mail antwoorden ze: "We willen hen namelijk tonen dat er alternatieven zijn voor het zich gewoon conformeren aan de dominante monoculturele normen." Uiteindelijk willen zij dus hetzelfde. Ze willen meer diversiteit op school en gaan na hoe de perceptie kan worden gekeerd om dat

vandaag in Vlaanderen aanvaardbaar te maken. Ze willen meer diversiteit en ze willen inzetten op thuistaal om het Nederlands beter te begrijpen. Uw verhaal, mevrouw Van Steenberge, klopt absoluut niet.

Minister Pascal Smet: Ik heb ook een beetje de indruk dat u de studie probeert te gebruiken zonder ze gelezen te hebben, mevrouw Van Steenberge. *(Opmerkingen van mevrouw Gerda Van Steenberge)*

Ik heb ze ook nog niet gelezen. We zullen in de toekomst, als we ze allebei lezen, weten wat het is. Ik denk dat mevrouw Meuleman – ik zou bijna zeggen voor één keer – gelijk heeft dat je moet oppassen wat de uitgangspunten zijn. Het gaat hier om een gedragswetenschappelijke studie, namelijk het gedrag van mensen in bepaalde situaties. Je weet dat je dat gedrag kunt beïnvloeden door het beleid. Die gedragswetenschapper zegt dus dat je rekening moet houden met die gevolgen in je schoolbeleid. Dat is de conclusie.

Mevrouw Vanderpoorten en mevrouw Pehlivan, u vraagt om de andere studies bekend te maken. Ik denk dat die ook verschijnen in de kranten. Ik bepaal, gelukkig maar, niet het redactionele beleid van de kranten. In een democratie functioneert dat zo. Maar ik denk dat dat voldoende aan bod komt. Het klopt dat die studies genuanceerd zijn. Je zult altijd wel een studie in de ene of de andere richting vinden, maar de rode draad in al die studies is toch duidelijk.

Professor Bouckaert, ik vind dat u nogal straffe taal spreekt. Meteen weten wij ook: als u dingen publiceert met een opdrachtgever, zijn die niet neutraal. U zegt dat wie betaalt, de lijn bepaalt. Zo werken wij in Onderwijs niet. Wij werken via de hoogste kwaliteitsnormen. Ik vind dat u ten opzichte van uw collega's, universitair, academici, een straffe uitspraak hebt gedaan vandaag. Als wij een onderzoek lanceren, zouden wij vanuit het departement Onderwijs de inhoud en het resultaat van die studies bepalen? De uitspraak die u hier hebt gedaan, getuigt van een ongelofelijk misprijzen ten opzichte van uw collega's. *(Applaus)*

De studies die wij in Onderwijs bestellen, zijn onafhankelijk. Soms komt het resultaat ervan ons uit, soms niet. Als het ons niet uitkomt, zullen wij ons standpunt aanpassen. Dat weet u intussen van mij. Zo functioneert het met onafhankelijke studies.

Samengevat, ik denk dat we ons beleid gewoon moeten voortzetten. Er is een heel brede consensus in dit parlement dat scholen in hun samenstelling een weerspiegeling van de samenleving moeten zijn. Wie gescheiden naar school gaat, zal later ook gescheiden samenleven. Je kunt dan zelfs niet van samenleven spreken, dat is segregatie. Of we het nu willen of niet, mensen die hier zijn en die ooit van elders gekomen zijn, zullen hun toekomst bij ons opbouwen. We hebben er alle belang bij dat ze daarbij goed onderwijs krijgen.

Mevrouw Van Steenberge, ik wil die mensen niet knuffelen. Ik vind dat het niet in hun belang is om ze te knuffelen. Daarom heeft deze regering, deze meerderheid in de talennota bijvoorbeeld beslist dat als kinderen geen of onvoldoende Nederlands spreken, ze verplicht extracurriculum bijkomend Nederlands zullen krijgen en extra inspanningen zullen moeten doen. Dat wil zeggen op een woensdagnamiddag – misschien samen met de heer Vereeck dan. Nu het beeld proberen te scheppen dat wij dat niet belangrijk zouden vinden en maar laten doen, klopt niet.

We zetten ons beleid dus verder, met gemengde scholen waar het kan. Als er in steden concentratiescholen komen, zullen we met bijzondere technieken moeten zorgen dat die kinderen goed worden opgeleid, om ze een toekomst te geven die ze verdienen. Het talent van elk kind moet worden verkend en herkend, niet enkel in het belang van het individuele kind, mevrouw Van Steenberge, maar ook in het belang van de samenleving, die daardoor rijker wordt.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Minister Smet, die laatste opmerking is weer een van uw truken, alsof ik het recht op onderwijs voor ieder kind, voor ieder individu, niet zou appreciëren of niet hoog in het vaandel zou dragen. U weet heel goed dat dat voor mij wel zo is.

Mevrouw Meuleman, ik heb de studie niet gelezen en ik heb dat ook gezegd. Ik heb daar geen tijd voor, want ik besteed mijn tijd vooral in de commissie Onderwijs, om daar constructief mee te werken aan voorstellen of, als het nodig is, oppositie te voeren. Meestal zit ik daar.

Uiteraard is de instructietaal binnen de scholen het Nederlands in het Vlaamse onderwijs. Daar ging het niet om. Het ging om het gebruik van het Nederlands in de school, niet als instructietaal, maar door de leerlingen onder elkaar. Daar ging het ook over, in het algemeen.

Het gaat inderdaad om een studie gedragswetenschappen. Nu zegt u: wij als beleidsmakers moeten het gedrag van de mensen in een bepaalde richting duwen. De studie zegt iets anders: dit is het gedrag van die mensen en wij als onderwijzers en scholen moeten ons aanpassen aan het gedrag van die mensen. Dat is net omgekeerd. Niet het gedrag van de mensen die fout zijn moet worden aangepast, maar de school moet zich wel aanpassen aan het gedrag van de mensen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Helga Stevens tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de toegankelijkheid van pretparken voor mensen met een handicap

ACTUELE VRAAG van mevrouw Else De Wachter tot de heer Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het beleid voor personen met een handicap in pretparken

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Voorzitter, minister, collega's, vorige week heb ik met grote verbazing vernomen dat Plopsaland beslist heeft om bepaalde personen – kinderen, volwassenen – met een handicap op systematische wijze – en ik benadruk dit – uit te sluiten van een aantal attracties. Plopsaland heeft dat gedaan door een nieuw reglement in te voeren voor alle pretparken die het bezit. Ze hebben hun beslissing onderbouwd door te wijzen op de veiligheid van de personen met een handicap in het bijzonder en van iedereen in het algemeen. Dat reglement is opgemaakt op basis van een risico-analyse in samenwerking met de keuringsinstanties.

Minister, collega's, er mag geen misverstand zijn. N-VA vindt het absoluut noodzakelijk dat de veiligheid wordt gegarandeerd – dat is ook een topprioriteit –, maar ik denk dat dit reglement een brug te ver is. Op basis van dat reglement kunnen kinderen en volwassenen met een handicap worden uitgesloten, louter op basis van hun handicap, onder het mom van veiligheid. Er is totaal geen ruimte voor nuance en voor individuele, redelijke aanpassingen. Stel dat een persoon met een handicap vergezeld is van een begeleider, dan valt die niet onder dat reglement.

Minister, er is een decreet over gelijke kansen en gelijke behandeling. In dat decreet wordt verboden om direct of indirect te discrimineren. Hoe denkt u dat dit reglement te rijmen valt met het decreet? Wat is uw visie?

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Voorzitter, minister, collega's, ik ga niet in herhaling vallen want mevrouw Stevens heeft het probleem duidelijk geschetst. Ik wil me vooral aansluiten.

Laat het zeer duidelijk zijn: veiligheid is zeer belangrijk. We moeten daar veel aandacht aan besteden, net als aan risicobeheersing. De berichtgeving heeft toch wel wat veroorzaakt: verbazing alom, verbolgenheid zelfs, onzekerheid bij heel wat mensen. Het seizoen komt eraan om naar pretparken te gaan. Mensen vragen zich af of ze nog kunnen gaan met hun gezin of niet.

Het gaat veel verder dan dat. Ik ben blij dat u vandaag zult antwoorden als minister van Gelijke Kansen. Ik hoop dat u die bekommernis en het antwoord op de vragen zult meedelen aan al de andere ministers want het gaat uiteraard om toegankelijkheid. Het gaat om een divers beleid rond toegankelijkheid voor mensen met een beperking.

Ik wil iedereen aanraden om eens te gaan kijken op de websites van de pretparken. Je zult merken dat er een heel divers beleid is rond toegankelijkheid voor mensen met een beperking. Hoever ga je daarin? Hoe bepaal je of iemand al dan niet in staat is om al dan niet in een attractie te stappen? Er moeten eenduidige richtlijnen over toegankelijkheid voor mensen met een beperking zijn, niet alleen in de pretparken, maar overal.

Minister, er is een studie uitgevoerd door een firma om een risico-analyse uit te voeren in dat bepaalde pretpark. Hoe gaat u dit verder aanpakken? Is het niet het moment om in dit dossier, maar ook in andere, bijvoorbeeld het Vlaams Expertisecentrum Toegankelijkheid Enter in te schakelen om eenduidige richtlijnen voor toegankelijkheid op te stellen?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, collega's, ik denk dat iedereen, zoals beide vraagstellers, is geschrokken van de berichtgeving, en dat is zeker zo voor diegenen die de inclusieve samenleving een warm hart toedragen. De vraagstelling getuigt ook van een genuanceerde benadering van het probleem. Ik denk dat wij het erover eens zijn dat mensen met een mentale of fysieke beperking toegang moeten krijgen tot attractieparken. Wij zijn het er ook over eens dat er veiligheidsvoorwaarden kunnen worden gesteld, en dat is zeker het geval wanneer er, ondanks de aanwezige technologie, met een van die toestellen iets gebeurt. Een aantal van die toestellen vereisen immers een hoge mate van autonomie en zelfredzaamheid van de gebruikers om zich in veiligheid te kunnen brengen. Beide principes zijn geldig, en zij moeten tegen elkaar worden afgewogen.

Ik lees in de brochure van Plopsaland dat het park zo veel mogelijk attracties toegankelijk wil maken. Dat uitgangspunt is goed, en het is ook goed dat men daarover heeft nagedacht. Maar er is een maar: ik denk dat de automatische algemene toegangsbeperking voor iedereen met een welbepaalde fysieke handicap, zoals mensen die niet kunnen zien bijvoorbeeld, een brug te ver is. Daarom heb ik aan mijn medewerkers van de Dienst Gelijke Kansen van de Vlaamse Gemeenschap gevraagd om samen met de medewerkers van het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding (CGKR) de komende dagen met de mensen van het pretpark en eventueel ook met anderen samen te zitten om na te gaan of men – al dan niet samen met het Vlaams Expertisecentrum Toegankelijkheid (Enter) – richtlijnen moet uitwerken.

Op het eerste gezicht komt het me voor dat de maatregel excessief en disproportioneel is. Ik spreek mij nog niet ten gronde uit, want ik wil het gesprek met de specialisten en hun rapport afwachten. Dan kunnen wij nagaan hoe wij de toegankelijkheid kunnen bevorderen. Beide vraagstellers hebben gezegd dat er een evenwicht nodig is. Dat moet ook gebeuren. Men kan niet zo maar uitsluiten, maar wel om veiligheidsredenen beperkingen opleggen, zoals gebeurt met zwangere vrouwen of mensen met hartproblemen die niet in bepaalde attracties mogen. Op het eerste gezicht lijkt de maatregel mij overdreven te zijn, maar ik zeg dat op basis van een onvolledige inkijk in het dossier. Laat ons dat uitzoeken. Ik hoop dat wij in overleg met de directies van de pretparken tot eenduidige afspraken voor alle pretparken kunnen komen. Mensen hebben recht op duidelijkheid.

Mevrouw Helga Stevens: Dank u, minister, ik ben erg blij dat u de voorschriften disproportioneel vindt. Men overdrijft. Ik benadruk ook dat er zich in het verleden voor zover ik weet nooit problemen met mensen met een handicap hebben voorgedaan. Er waren wel eens wat twijfelgevallen, maar dan zocht men geval per geval naar een oplossing. Die oplossing was niet altijd ideaal, maar wat men vandaag doet – via een reglement personen uitsluiten op basis van een handicap – is onaanvaardbaar.

Ik ben erg blij dat u het initiatief neemt om met de directie van het pretpark een gesprek te voeren. Ik hoop dat er snel een nieuwe reglementering komt. Ik zal personen met een handicap aanraden om zelf naar de rechtbank te stappen, en dan wil ik wel eens zien wat de rechter zal oordelen. Maar als wij dat moeten doen, dan verliest iedereen. Een oplossing die wordt bereikt via overleg lijkt mij voor iedereen het beste.

Mevrouw Else De Wachter: Minister, ik dank u voor het antwoord. U zei zelf dat wij een evenwicht moeten vinden, want veiligheid en risicobeheersing zijn erg belangrijk. Maar mensen willen ook duidelijkheid: wat kunnen zij met hun gezin doen? Het seizoen breekt weldra aan, dus ik hoop dat er op zeer korte termijn duidelijke richtlijnen komen waarin iedereen zich kan terugvinden. Ook op andere terreinen, en niet enkel voor pretparken, zijn duidelijke richtlijnen nodig.

Als minister verantwoordelijk voor gelijke kansen wil ik u vragen om ook uw collega's-ministers te vragen hier voortdurend aandacht aan te besteden. Wij moeten het positief bekijken en een oplossing vinden opdat zo veel mogelijk mensen met hun gezin kunnen deelnemen aan leuke activiteiten, in plaats van hen uit te sluiten. Daar moet onze aandacht en energie naar uitgaan.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister, ik wil me aansluiten bij uw woorden en die van de vraagstellers om te beklemtonen hoe belangrijk het dossier is. Ik wil ook vermijden dat er een soort opbod komt tussen pretparken of vrijetijdsaanbieders. Het is merkwaardig dat Bellewaerde, dat op 40 kilometer van Plopsaland ligt, de dag nadien aankondigt dat er bij hen geen beperkingen of limieten zijn. Soms zijn er natuurlijk helaas wel limieten: om veiligheidsredenen. In de commissie hebben we de discussie gevoerd over de culturele festivals en de inzet van een organisatie zoals Intro om de toegankelijkheid te verhogen.

Minister, ik pleit voor een maximale toegankelijkheid en ik ervan overtuigd dat u dat ook doet, maar laten we toch met zijn allen proberen af te spreken wat we bedoelen met 'redelijke aanpassingen' zodat we de toegang voor zo veel mogelijk personen met een handicap mogelijk maken in wat voor vrijetijdssfeer dan ook, evenals voor sportieve en culturele festivals.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Voorzitter, minister, collega's, iedereen hier in dit halfrond weet dat de inclusieve samenleving voor personen met een beperking iets is dat onze fractie al jaar en dag verdedigt. Meestal gebeurt dat in de commissie Welzijn, vandaag hebben we hier in dit forum de gelegenheid om er met u van gedachten over te wisselen.

Minister, veiligheid is bijzonder prioritair, zeker voor personen met een beperking. Ik sluit me dan ook aan bij het pleidooi van mevrouw De Wachter, en ik begrijp dat u het ook steunt, om te komen tot een dialoog met alle betrokken partijen om evenwichtige richtlijnen uit te werken die een maximale toegankelijkheid waarborgen. Een zaak heb ik van u niet vernomen, maar ik ga ervan uit dat het een vergetelheid is, namelijk dat het gebeurt samen met vertegenwoordigers van personen met een beperking, want zij weten het beste op welke wijze de veiligheid kan worden ingevoerd.

Mevrouw Stevens, ik zou u toch even willen zeggen dat uw dreiging om iedereen op te roepen om naar de rechtbank te stappen, toch wel meer dan overdreven is. Ik denk niet dat dit probleem op die manier moet worden opgelost, maar wel in dialoog. Ik ben blij, minister, dat u dat erkent. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

Minister Pascal Smet: Ik denk dat mevrouw Stevens ook wel zal afwachten of de bemiddeling al dan niet iets oplevert alvorens haar oproep te doen. Dat blijkt ook bij de meldpunten voor discriminatie, ook daar komen klachten binnen, maar laten we eerst de bemiddelende procedure starten, de dialoog, uiteraard ook met mensen met een beperking.

Laat ons nu eerst met de directie praten om een goed inzicht te krijgen in de beweegredenen, in de motivatie, om daarna met hen, liefst in een gesprek, voor alle pretparken samen tot een duidelijke afsprakennota te komen. Dat is de weg die we zullen bewandelen en het is een weg die heel vaak tot goede resultaten leidt. Ik denk dat we ook in deze materie tot een goed resultaat kunnen komen.

Mevrouw Helga Stevens: Ik wil graag even reageren op wat mevrouw Dillen zei. Uiteraard is het een allerlaatste redmiddel. Helaas is het soms nodig voor personen met een handicap om hun rechten via de juridische weg af te dwingen, omdat er soms niemand luistert naar hun smeebeden. Soms werkt een oplossing via onderhandeling niet. De allerlaatste stap is dan de rechtbank, maar het is echt wel de allerlaatste stap, als alle pogingen tot onderhandelen over een oplossing gefaald hebben. Op dat moment moet je toch durven op te komen voor je rechten!

Mevrouw Else De Wachter: Ik denk dat één ding duidelijk is, minister, er wordt hier vandaag een breed gedragen oproep gelanceerd. We zullen dit blijven opvolgen. Zoals ik al zei, staan de pretparken nu in de actualiteit, maar er zijn zoveel andere dossiers waarvoor we hetzelfde moeten bewerkstelligen. We zullen dit blijven opvolgen. We zullen ervoor blijven strijden om de gelijke kansen op alle vlakken te realiseren. We zullen vooral ook opvolgen wat de resultaten zullen zijn in dit concrete dossier zodat iedereen op zijn manier kan genieten van de zomerperiode.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Laurys tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het terugvorderen van aanmoedigingspremies

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Voorzitter, minister, vorige week werd in de commissie Economie, Innovatie en Werk gesproken over de sociale fraude die is ontdekt bij het uitbetalen van de aanmoedigingspremies. Ook in de media is daarover, terecht, iets te doen geweest. Het gaat om het feit dat door het laten samenlopen van de informaticabestanden van de Vlaamse en de federale administratie een aantal fraudegevallen of vergetelheden zijn ontdekt. Daarbij zijn 187 mensen betrokken. Wij hebben daar geen probleem mee. Als het om fraude gaat, moet dat worden teruggevorderd. Het aanpakken van sociale fraude is een voorwaarde om het systeem te behouden. Anders wordt het ondermijnd.

Maar de voorbije week werd duidelijk dat in die beweging een aantal mensen zich in de omgekeerde situatie bevinden: ze hebben eigenlijk te weinig gekregen doordat ze een verkeerde aangifte hebben gedaan. Maar ook zij moeten terugbetalen. Wij zijn op de hoogte van een tweetal gevallen. Blijkbaar zijn er meer gevallen van mensen ouder dan 50 jaar die hun loopbaan herleidden van vier vijfde naar halftijds, en die dat hebben vergeten te melden aan de administratie. Zij krijgen hun toeslag, hun Vlaamse aanmoedigingspremie, op basis van de onderbreking met één vijfde in plaats van halftijds. Nu worden ook die mensen verplicht om dat terug te betalen omdat, zegt de administratie, zij verkeerde informatie hebben gegeven aan de administratie. Dat wordt bestraft bij het terugvorderen van de aanmoedigingspremie.

Dat kan niet de bedoeling zijn van die regeling. Dit is geen sociale fraude maar een vergetelheid. Strikt juridisch kan men daarover discussiëren, maar ik veronderstel dat hiervoor een oplossing moet worden gezocht. Het gaat soms om schrijnende gevallen. In de gevallen die ik ken, zijn er mensen betrokken die werken in een sociale werkplaats.

Minister, bent u op de hoogte van deze perverse beweging? Bent u van plan daar iets aan te doen?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ja, ik ben op de hoogte. Het gaat om acht gevallen, maar het is niet zoals u het schetst. Er is een groot verschil. Het gaat om een situatie waarbij iemand effectief met vier vijfde is begonnen, een premie heeft aangevraagd voor één vijfde onderbreking en die premie ook heeft gekregen, vervolgens voor parttime heeft gekozen, en dan geen hogere premie heeft gevraagd. Tot daar klopt uw verhaal. Maar je bent niet verplicht om een hogere premie aan te vragen. Een van de voorwaarden om een premie te krijgen, is dat je ze aanvraagt. Maar als die mensen bijvoorbeeld op pensioen gaan of uit de beschutte werkplaats vertrekken of fulltime gaan werken, moeten ze het wel melden. Doen ze dat niet, dan verliezen ze, ook al gaan ze van parttime naar pensioen, hun eenvijfdepremie. Zij hebben dat niet gemeld. Wij vorderen de eenvijfdepremie terug op het moment dat zij er niet meer aan voldoen.

Het is dus niet zoals u het schetst: dat iemand door niet een hogere premie aan te nemen de lagere premie verliest. Dat is niet het geval. Het is wel zo dat we terugvorderen als de hogere premie niet is gevraagd en de lagere premie niet meer van toepassing is wegens bijvoorbeeld pensioen. Wat we niet kunnen en ook niet willen – maar u hebt het ook niet gevraagd –, is dat we dan compenseren alsof ze een hogere premie zouden kunnen aangevraagd hebben. Want ze hebben haar niet aangevraagd. Indien het zou zijn zoals u het zegt, dan vind ik dat we ons in een heel andere situatie bevinden. Maar aangezien nooit iemand een premie moet aanvragen, is het niet zo dat wij de premie van een vijfde terugvorderen als ze geen halftijdse premie hebben aangevraagd. Die informatie is verkeerd.

Wij zijn van acht gevallen op de hoogte. Het gaat om mensen die niet meer in aanmerking komen voor een eenvijfdepremie en haar toch hebben gekregen. Dat vorderen wij nu terug.

De heer Jan Laurys: Ik veronderstel dat die terugvordering dan ook maar gebeurt vanaf het ogenblik dat ze op pensioen zijn gegaan en niet meer in aanmerking zouden gekomen zijn voor die eenvijfdepremie? Die terugvordering kan niet in de periode daarvoor. Strikt genomen was er dan, juridisch gezien, een probleem omdat ze hun situatie niet hadden gemeld.

Minister, ik veronderstel dat aan die mensen gemak van betaling zal worden toegekend? Ik heb begrepen dat een tiental mensen 20.000 euro moeten terugbetalen. Voor die categorie ligt dat vrij moeilijk en zou er in gemak van betaling moeten worden voorzien.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Het is eigenlijk heel simpel: eerlijk is eerlijk. Als iemand iets te veel heeft ontvangen, gaan we ervan uit dat hij dat ook terugbetaalt. De heer Laurys pleit ervoor dat op een humane manier te doen. We hebben daar in de commissie ook al voor gepleit. Ik pleit ervoor om het toekennen van deze rechten zo veel mogelijk te automatiseren, om zo veel mogelijk databanken aan elkaar te koppelen. De technologie laat dat vandaag meer toe dan enkele jaren geleden. Op die manier kunnen we diegenen die echt willen frauderen, eruit halen. Het kan zijn dat sommigen – misschien hardnekkig – een vergissing hebben gemaakt en al evenmin recht hebben op die premies, zodat we die eveneens moeten terugvorderen. Op die manier zullen we heel duidelijk vergissingen van fraude kunnen scheiden. Dat ligt enigszins in de lijn van wat de heer Laurys hier vraagt. De technologie maakt dat mogelijk. We moeten die kans grijpen.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Voorzitter, de essentie van deze maatregel is dat we proberen ervoor te zorgen dat mensen werk en privéleven kunnen combineren. Dat mogen we niet uit het oog verliezen bij al die signalen van fraude en oneigenlijk gebruik. Minister, het is echter

natuurlijk wel uw taak om dat oneigenlijke gebruik en die fraude weg te werken. Ik vind dat u dat goed hebt gedaan, door dit voor te leggen aan de commissie, door volledig tekst en uitleg te geven aan de commissieleden. Dat daarover hier een vraag zou worden gesteld, verbaasde me dan ook enigszins. Eigenlijk hebben we immers al vrijwel alle gegevens van u gekregen.

Het is wel belangrijk dat u verder die fraudegevoeligheid onderzoekt. Welke concrete maatregelen hebt u nu al genomen om die fraudegevoeligheid te verminderen?

Voorzitter, minister, nog een andere zaak: die miserietaks, dat is een echte schande.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

Het gaat over de aanmoedigingspremie, mijnheer Janssens.

De heer Chris Janssens: Uiteraard, voorzitter. Dat u daaraan twijfelt!

Minister, eerst heb ik een vaststelling die de weinig te benijden cohesie tussen de meerderheidspartijen nogmaals benadrukt. Op de dag dat u de cijfers over de fraudegevallen bekendmaakt, stuurt ook uw fractie een persbericht de wereld in waarin ze de zwartepiet van het gebrek aan controle op dit systeem van de aanmoedigingspremies in het verleden meteen doorschuift naar uw coalitiegenoot sp.a. Het zijn de voormalige ministers van Werk, die behoorden tot sp.a, geweest die hebben nagelaten ter zake een degelijke controle uit te voeren. Misschien is het maar goed dat u en uw collega's geen taks moeten betalen op de miserie in de Vlaamse Regering. U zou er niet goed van zijn. *(Gelach. Applaus bij het Vlaams Belang)*

Tot nu toe is het systeem zo dat diegene die recht heeft op de premie, het zelf moet melden als de situatie verandert. Misschien kunnen we dat voorkomen door ervoor te zorgen dat het de overheid is die dat systematisch doet. Bent u het daarmee eens, en zo ja, neemt u initiatieven om de decreetgeving ter zake aan te passen? *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

Minister Philippe Muylers: Het spijtige is dat ik in herhaling val voor diegenen die in de commissie waren. Zeker met betrekking tot uw laatste vraag heb ik in de commissie uitdrukkelijk een en ander gezegd. Dat ervoor zorgen dat die fraude vanzelf wordt ontdekt, is nu gerealiseerd. We zullen maandelijks de databank van de RVA en van de Vlaamse Regering kunnen vergelijken. Zo zullen we er elke maand voor zorgen dat mensen die niet meer in aanmerking komen voor die premie, omdat ze voor de RVA niet meer in aanmerking komen, die premie niet meer zullen krijgen.

Ik heb ook een audit gevraagd aan het agentschap Interne Audit van de Vlaamse Administratie (IAVA). U hebt dat vorige week gehoord, denk ik. Die audit is ondertussen toegekend. Ik laat daarbij twee dingen onderzoeken. Ik laat onderzoeken waarom er geen enkele controle is gebeurd en wat we wél kunnen doen. Ik laat ook onderzoeken of er andere premies zijn waarbij we op een of andere manier de fraudemogelijkheden kunnen beperken. Een element dat door sommige leden van de commissie is aangebracht, is dat we moeten bekijken of er nog premies zijn waarbij mensen zelf moeten melden en dat zelf melden kan worden vervangen door het op een of andere manier zelf controleren. Die dingen zijn we dus aan het nakijken. IAVA zal dat niet alleen doen voor die aanmoedigingspremies, maar ook voor de andere premies van het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie. Daarmee meen ik hieraan in grote mate tegemoet te komen. We zitten op dezelfde golflengte. Eerlijk is eerlijk, en miserie is voor iedereen hetzelfde. *(Gelach)*

Daarom ga ik ervan uit dat we hier op een correcte manier zijn tewerk gegaan, en niet zoals u dacht. Ik denk dat u verkeerde informatie hebt. Als blijkt dat die toch anders is, dan ben ik graag bereid om dat opnieuw te bekijken.

Strikt genomen denk ik zelfs niet dat die mensen in fout zijn. Ze hebben hun nieuwe toestand niet gemeld, maar hun nieuwe toestand bracht niet mee dat hun premie daardoor kwam te vervallen, want ze hadden daar nog altijd recht op. Niemand is verplicht. Ik ken voorbeelden waarbij mensen, hoewel ze in aanmerking komen voor een premie, die niet hebben

opgevraagd, omdat ze dat niet nodig vinden of niet wensen, omdat het een vrije keuze is, omdat ze het ook voor een aanmoedigingspremie niet nodig vinden om de combinatie te maken. Dat is een recht.

Een van de voorwaarden die uitdrukkelijk in de wettekst staat, is dat je binnen een bepaalde termijn uitdrukkelijk de vraag stelt om die premie te kunnen krijgen. Dat is een goede zaak. Ik wil op die manier verder gaan in de toekomst.

De heer Jan Laurys: Ik ga volledig akkoord met de opmerking van de heer Janssens. Die controle zal er wel zijn wanneer alles is geautomatiseerd, in de hoop dat ook de rechten dan automatisch ontstaan zijn en dat de werknemer of de rechthebbende in kwestie niet de vraag moet stellen, maar dat men die premie automatisch kan toekennen. Dat zou pas de ideale situatie zijn natuurlijk. Ik weet niet of u dat bedoelde.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Tine Eerlingen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de stijging van het aantal vaststellingen van illegale groeibevorderende stoffen in de veeteeltsector

ACTUELE VRAAG van de heer Dirk Peeters tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over duidelijke informatie met betrekking tot hormonen in varkensvlees

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Voorzitter, minister-president, collega's, de Hormonencel bracht vorige week haar jaarrapport 2011 uit. Daarin staat iets opmerkelijks te lezen. "Het aantal niet-conforme vaststellingen in de veeteelt was de voorbije jaren relatief gelijklopend maar steeg in 2011 uitzonderlijk." Blijkbaar wordt de aanwezigheid van het groeibevorderend middel prednisolone vastgesteld in de urine van varkens, wat erop zou wijzen dat er niet-legale groeistimulerende producten zouden worden gebruikt.

De sector reageert verontwaardigd en zegt dat dit allemaal nog niet is bewezen, want er is geen duidelijke wetenschappelijke vaststelling hoe dit nu effectief komt. De sector vindt deze uitspraken voorbarig.

Minister-president, er is heel wat onduidelijkheid. Ik besef dat dit voornamelijk een federale materie is, maar u bent minister van Landbouw en ik denk dat vele burgers zich zorgen maken over deze berichtgeving en over wat er later op hun bord zal komen. Daarom wil ik u vragen of u intussen meer duidelijkheid hebt over de achtergrond waarom er meer niet-conforme vaststellingen worden gedaan en weke rol u hierin als minister van Landbouw kunt spelen.

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Voorzitter, minister-president, collega's, ik sluit me aan bij de vraag van mevrouw Eerlingen. Wat me opviel, is dat de meeste niet-conforme metingen in de Kempen zijn gebeurd, rond Turnhout. Dat is mijn streek. Dat blijkt uit de kaartjes die je vindt in het jaarverslag van de Hormonencel. Daarom heeft dit mijn aandacht getrokken en wil ik hierover een vraag stellen.

De Hormonencel brengt een vaststelling uit. De onmiddellijke reactie van de Boerenbond daarop is dat de sector wordt beschadigd. Dat is niet waar. Die reactie leek mij in elk geval, gezien de onduidelijkheid die er bestaat, een beetje voorbarig.

Ik heb het advies opgezocht van het Wetenschappelijk Comité van het Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketen (FAVV). Ik citeer eruit: “Het Wetenschappelijk Comité stelt vast dat er geen informatie bestaat in de wetenschappelijke literatuur over de mogelijke aanwezigheid van prednisoloneresiduen bij varkens.” Dat is volgens mij een belangrijk element dat alleen maar de onduidelijkheid aantoont, wat mij doet besluiten dat mogelijk de Boerenbond ook wel erg vroeg was in zijn reactie.

Vlaanderen is bevoegd voor het landbouwbeleid. We hebben een actieplan ter bestrijding van de crisis in de varkenssector. De meeste varkens leven in Vlaanderen. Ik wil in dit verband nog niemand met de vinger wijzen.

Minister-president, hoe zult u hiermee omgaan? Hoe zult u duidelijkheid creëren over deze problematiek en deze vaststellingen? De Hormonencel heeft dit probleem gesignaleerd. We moeten weten wat er werkelijk aan de hand is.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, ik wil voor alle duidelijkheid opmerken dat de Vlaamse land- en tuinbouw voor kwaliteitsvolle producten staat. Onze Vlaamse producten zijn van zeer hoge kwaliteit. Het moet duidelijk zijn dat dit mijn standpunt als minister van Landbouw is.

Er zijn regelmatig screenings en er worden regelmatig rapporten opgesteld. Dit is een belangrijke stimulans om hiervoor garant te staan tegenover iedereen in Vlaanderen, in België en in de rest van de wereld. We gaan hier absoluut voor.

Ik heb het rapport hier bij me. Het is me deze ochtend bezorgd. In feite gaat het hier om federale instanties. Dit valt nog altijd onder de federale bevoegdheden. Er wordt melding gemaakt van het product prednisolone. Ik heb dit rapport aan de bevoegde administratie gegeven. Ik heb gevraagd het rapport door te nemen en me de conclusies te bezorgen die de administratie hieruit kan trekken. Het rapport is in de media uitgelekt. We moeten dit rapport ernstig nemen en zien wat er precies in staat.

Ik heb het rapport ook zelf even doorgenomen. Er staat onder meer dit in: “Er is geen wetenschappelijke verklaring of prednisolone al dan niet endogeen kan voorkomen en waarom dit nu plots opduikt.” Iets verder staat het volgende: “De toediening van dit product op zich is niet verboden, maar het kan enkel in het geval van therapeutische noodzaak.”

Dit moet zo snel mogelijk wetenschappelijk heel duidelijk worden uitgeklaard. Mijn administratie gaat na welke bijkomende acties hier mogelijk uit voortvloeien. Het belangrijkste punt is dat we garant blijven staan voor kwaliteitsvolle land- en tuinbouwproducten. Iedereen moet zich daarachter zetten.

Indien er een wetenschappelijk probleem is, bijvoorbeeld als de aanwezigheid van stoffen niet meteen kan worden verklaard, moet dit worden uitgeklaard. Ik ga ervan uit dat ik dit, samen met de administratie, in de loop van de komende weken verder zal kunnen verduidelijken.

Mevrouw Tine Eerlingen: Ik dank de minister-president voor zijn antwoord. Ik vind het zeer positief dat hij snel actie zal ondernemen en de mogelijke oorzaak zal zoeken. Op die manier kan de onduidelijkheid uit de weg worden geruimd. Indien er een probleem zou zijn, moet ervoor gezorgd worden dat de hele sector er de gevolgen niet van hoeft te dragen.

We moeten wel duidelijk stellen dat we dit niet dulden. We willen een kwalitatieve sector, we willen garantie dat hier geen verdere problemen meer te verwachten zijn.

De heer Dirk Peeters: Ik dank de minister-president voor zijn antwoord. Ik ben blij dat hij wil onderzoeken wat er eigenlijk aan de hand is. Ik hoop evenwel dat hij ook mijn bezorgdheid deelt. Ik vind de vaststellingen frappant. Hij heeft het rapport bij zich. Hij moet maar eens naar de bijlage met de kaartjes kijken. Er is een probleem in een bepaalde regio,

namelijk de Kempen. Volgens mij moet het onderzoek zich daarop toespitsen. We moeten nagaan waarom dit geografisch op bepaalde punten geconcentreerd blijkt te zijn.

Ik hoop dat we hier vrij snel duidelijkheid over kunnen krijgen. We kunnen hier misschien de afspraak maken dat er een terugkoppeling in de commissie komt. We zouden dan een stand van zaken van de vordering van het onderzoek kunnen krijgen.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, ik ben het eens met het standpunt van de minister-president over de kwaliteit van onze landbouwproducten. De voedselveiligheid en de transparantie hierover is bijzonder belangrijk. Het is eveneens belangrijk dat de consument hierover op een wetenschappelijk verantwoorde en onderbouwde wijze wordt geïnformeerd.

Daarom doe ik een oproep aan u om dit effectief te bewaken, en aan de andere kant ook te bewaken dat de ingevoerde producten op dezelfde wijze worden gescreend als de inlandse.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Voorzitter, minister-president, het kwaad is natuurlijk geschied door op basis van verkeerde informatie een sector in moeilijkheden opnieuw in een kwaad daglicht te stellen. Ik vind het werkelijk totaal verkeerd. Men vergeet erbij te vertellen dat bij een tegenonderzoek de cijfers al lager waren. Men vergeet erbij te vertellen dat op geen enkel van de bedrijven een verboden product werd gevonden. Men vergeet erbij te vertellen dat de substantie waarover sprake aangemaakt wordt door de varkens zelf.

Ik vind het heel vervelend dat bepaalde fracties, door hier de vraag te stellen, eigenlijk opnieuw de hele sector in vraag stellen. U kunt natuurlijk zeggen dat u dit niet hebt gezegd, maar ondertussen ...

Ik hoop in ieder geval dat ook de media een genuanceerd beeld zullen geven, en dat ze niet zoals enkele dagen terug automatisch melden dat er een hoger gebruik van hormonen in de sector bestaat.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Voorzitter, dit kwam gisteren in de Senaat al aan bod. We hebben in de commissie een resolutie goedgekeurd om de strijd tegen de hormonen op een efficiënte manier aan te vatten. De laatste tijd gebeurt dat steeds meer via internet. De landbouw zelf heeft er alle baat bij dat de controle en strijd tegen de hormonen correct gebeurt, en uiteraard met de juiste informatie. De landbouw heeft daar zelf alle belang bij. Alle partijen in de Senaat hebben zich daarbij aangesloten. We willen de strijd daartegen eensgezind opvoeren.

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Mevrouw Els Robeyns: Voorzitter, ik vind dat sommige collega's nogal snel concluderen dat hier verkeerde informatie wordt gegeven als uit wetenschappelijk onderzoek nog niemand een verklaring kan detecteren. Ik zou zeker niet durven spreken van verkeerde informatie. Het is vooral belangrijk dat snel onderzocht wordt wat nu juist de oorzaak is en dat er duidelijkheid komt. Dat is uiteraard grotendeels federale materie. Het Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek (ILVO) kan eventueel wetenschappelijke hulp bieden.

Een belangrijk onderdeel van uw beleid en van het Vlaams actieplan, minister-president, is de exportpositie van de Vlaamse varkenshouderij versterken. Ik kan me voorstellen dat het kwaliteitsimago van ons product een belangrijke rol speelt voor de exportpositie. De berichtgeving was nogal negatief. Dat zal wel een rol spelen en het imago van Vlaanderen beschadigen. Minister-president, is er imagoschade op dit moment?

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer De Meyer, we moeten inderdaad heel streng zijn voor onszelf. We moeten ook streng zijn ten opzichte van producten die we invoeren uit

andere landen. De voedselveiligheid en -kwaliteit moeten daar even streng worden beoordeeld.

Mijnheer Sintobin, de media hebben het nieuws natuurlijk gebracht zoals het door de media is gebracht. Er zijn nog heel wat vragen, ook wetenschappelijke. Hoe moeten we de zaken plaatsen? Zekere nuances zijn hier op hun plaats. Dat moet allemaal worden bekeken. Wat is precies het probleem? Hoe moeten we dat aanpakken?

Mijnheer Tommelein, het is mooi dat de Senaat de resolutie kamerbreed heeft goedgekeurd. Het is tot nog toe een federale bevoegdheid. Kunt u ons die resolutie bezorgen?

Mevrouw Robeyns, u hebt gelijk, we hebben al heel wat acties ondernomen om het varkensvlees en andere producten internationaal als kwaliteitsvol te promoten. We moeten dat blijven doen. Ik heb momenteel niet de indruk dat ons imago veel schade heeft opgelopen in het buitenland omdat dit probleem geen direct gevaar levert voor de consument. Ik wil dat nog eens onderstrepen. Het is van een andere orde. We moeten ons imago wel constant blijven bewaken en verder uitbouwen op basis van de kwaliteit van onze producten.

Mevrouw Tine Eerlingen: Mijnheer Sintobin, er worden helemaal geen voorbarige conclusies getrokken. Daarom juist vragen wij naar meer onderzoek en meer verduidelijking. Het is net het belangrijkste dat er nu duidelijkheid komt. Ik heb begrepen dat de minister-president daaraan werkt.

De heer Dirk Peeters: Opvolging in de commissie verzekerd.

Mijnheer Sintobin, ik heb gezegd dat ik niemand met de vinger wijs en ik heb vastgesteld dat er wetenschappelijke onduidelijkheid is. Het is in het belang van de sector en de volksgezondheid dat die duidelijkheid er snel komt. Het is een opdracht voor de verantwoordelijke minister om dat onderzoek aan te sporen.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Dirk de Kort tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de stand van zaken van het dossier Hedwigepolder na de val van de Nederlandse regering

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de stand van zaken van het dossier Hedwigepolder na de val van de Nederlandse regering

De voorzitter: De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Minister-president, vorige week donderdag hebben we van gedachten kunnen wisselen over de stand van zaken van de Hedwigepolder en de uitvoering van de waterverdragen naar aanleiding van de uitspraken van de Nederlandse staatssecretaris van Landbouw, de heer Bleker, in verband met mogelijke alternatieven in Nederland voor een volledige ontpoldering van de Hedwigepolder. Er werd voorgesteld om slechts een derde te ontpolderen en elders een aantal werkzaamheden uit te voeren.

Minister-president, u hebt ons toen aangenaam verrast met een verduidelijking van het standpunt waarvan we voorheen al op de hoogte waren. U zei dat verdragen moeten worden uitgevoerd: pacta sunt servanda. U zei ook dat u het voorstel van Nederland wilt onderzoeken of het naar de geest kan beantwoorden aan de uitvoering van de waterverdragen. U had ons in het vooruitzicht gesteld dat het binnen een maand zou moeten worden verduidelijkt.

We zijn vorige donderdag gerust naar huis gegaan. De toekomst was verzekerd voor de Antwerpse haven. Binnenkort zullen er weer onderhouds- en baggerwerkzaamheden moeten worden uitgevoerd. Daarom is het van belang dat er vooruitgang wordt geboekt in dit dossier.

Toen kwam de val van de Nederlandse regering, en dat zal cruciale gevolgen hebben voor dit dossier. Minister-president, zal de onduidelijkheid over de toekomst van de Hedwigepolder gevolgen hebben voor de uitvoering van de waterverdragen?

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: De heer de Kort heeft een goede vraag gesteld. Misschien is hij vorige donderdag iets geruster naar huis gegaan dan ik. Maar goed, dat zal met onze rol en onze partij te maken hebben, zeker? Ik was helemaal niet gerustgesteld. Dirk de Kort weet dat heel goed. De ambities van de Antwerpse haven liggen hoger dan het niveau dat we nu hebben. Wat we hebben verworven, is heel goed, maar we willen veel dieper gaan. En dat weet u, minister-president, al was het maar omdat u contact houdt met de mensen in Antwerpen die daarover gaan en die u daarover de nodige signalen sturen.

We moeten niet bang zijn, we moeten niet alleen spreken over onderhoudsbaggerwerken, we moeten durven zeggen aan de partners die Antwerpen aandoen dat we dieper willen gaan. Ik spreek dan over een minimumdiepte van 14 meter. Daarvoor zullen we partners nodig hebben die ons ter wille zijn. Dat is niet de fuut, niet de kluut, niet de rosse grutto, niet de 'poelifinario', maar dat zijn onze Nederlandse burens, en die moeten we ter wille zijn. We moeten onze Zeeuwse vrienden te vriend houden, en dat doe je maar door respect te hebben voor de waarden die ze koesteren. Een van die waarden is dat ze gevoelig zijn voor wateroverlast. Hun leuze is niet voor niets luctor et emergo, ik vecht en dan blijf ik boven-drijven. Laat ons alstublieft de Zeeuwen in hun waardigheid laten, laten we hen als objectieve bondgenoot houden en laten we niet te veel ontpolderen als ze dat in die regio niet vragen.

Minister-president, kunt u met dat standpunt leven of niet? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Wanneer men denkt gerust te kunnen zijn, doen er zich onverwachte zaken voor. De val van de Nederlandse regering is een feit dat de vorige keer niet aan bod is gekomen en dat ik ook niet had kunnen voorspellen.

Maar goed, het is nu zo. Ik heb begrepen dat er in september in Nederland opnieuw verkiezingen zijn.

Dat brengt ons wat betreft het dossier van de Hedwigepolder in een nieuw kader. Ten eerste is het heel belangrijk of de Tweede Kamer dit dossier nu zal beschouwen als een dossier van lopende zaken of niet. We moeten nu even afwachten welke kwalificatie dit dossier krijgt. Als het een dossier van lopende zaken wordt, kan de Nederlandse regering dit verder aanpakken. De Europees commissaris heeft bijvoorbeeld gezegd al half mei concrete stappen te willen. Dan kan dat doorgaan en kunnen wij zien hoe we daar met Nederland verder over onderhandelen.

Een tweede mogelijkheid is dat de Tweede Kamer beslist dat dit geen dossier van lopende zaken is en dat de nieuwe Nederlandse regering na de verkiezingen daar opnieuw mee moet starten. In die omstandigheid moeten wij nakijken – ik ben daar volop mee bezig – of wij toch niet onze rechten moeten vrijwaren op basis van het verdrag, alleen al om problemen te vermijden met de vergunningen voor de onderhoudsbaggerwerken, die binnenkort moeten worden afgeleverd.

Mijnheer Penris, ik weet dat u alsmaar dieper wilt gaan. Wij moeten ervoor zorgen dat de 13,10 meter tij-ongebonden gegarandeerd wordt. Daartoe hebben wij vergunningen nodig voor de onderhoudsbaggerwerken. Mijn eerste zorg is dat dat allemaal goed loopt. U weet dat wat uitgevoerd moet worden, ook uitgevoerd moet worden. Zodra iets is opgelost, stelt u

meteen dat we dieper moeten gaan. Dat heb ik van u al verschillende keren mogen horen. Voor mij is het in de eerste plaats belangrijk dat wat is afgesproken, ook wordt uitgevoerd.

De heer Dirk de Kort: Minister-president, wij hadden uiteraard verwacht dat u de zaak van zeer nabij zou opvolgen en kort op de bal zou spelen. Het is goed dat we dit vandaag in de plenaire vergadering hebben kunnen bespreken, zodat aan de Tweede Kamer een heel duidelijk signaal kan worden gegeven. Het beste zou zijn dat het dossier als een lopende zaak kan worden besproken, zodat er zo snel mogelijk duidelijkheid komt en er effectief verder werk kan worden gemaakt van de vergunning voor de onderhoudsbaggerwerken.

De heer Jan Penris: Ik ben geen Nederlander en kan niet in de Nederlandse geest denken, maar het lijkt mij de logica der dingen dat onderhoudsbaggerwerken sowieso lopende zaken zijn. We mogen ervan uitgaan dat ze wat dat betreft hun verplichtingen zullen naleven. Pacta sunt servanda. Pacta servata sunt, laat ons hopen.

Daarnaast, minister-president, moeten we ook op de lange termijn durven te denken. Wij moeten de Nederlanders, wie ook het volgende bestuur zal uitmaken, te vriend houden, in het belang van die belangrijke haven die Antwerpen ondanks alles blijft.

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Minister, het is natuurlijk niet uw fout of verantwoordelijkheid dat de Nederlandse regering ten val is gekomen. Ik wil er wel op wijzen dat wij hier in het verleden resoluties hebben aangenomen dat de drie-eenheid economie, ecologie en veiligheid voor de stad Antwerpen één en ondeelbaar was in dit dossier. Daarom ben ik wat onthutst door wat de heer Penris zei. U mag niet vergeten, mijnheer Penris, dat in het Antwerpse dossier rond het ecologische evenwicht, het respect voor de ecologische beweging en de eisen van Europa heel veel arbeid is geïnvesteerd in het creëren van een draagvlak. De Zeeuwen en Nederland moeten daar ook respect voor hebben. Dat was het standpunt dat toen is meegedeeld en waar eenstemmigheid over was.

Nu zeggen dat de poelifinario, de kluut en de rosse grutto ineens niet meer belangrijk zijn, is een fout signaal. Dat verzwakt onze positie ten opzichte van de Nederlanders. Ik zou willen dat we bij ons standpunt blijven zoals het hier kamerbreed is afgesproken, en daar niets op toegeven.

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Minister-president, in alle eerlijkheid: wat een geklungel. Wat een geklungel! We wachten al zeven jaar op een antwoord van Nederland. We worden al zeven jaar aan het lijntje gehouden. Geduld is een mooie deugd, tot op het moment dat het gênant wordt.

We hebben geen tijd meer om te wachten. We kunnen niet nog een week, een maand, zes maanden wachten. U hebt het zelf al terecht aangehaald: vanaf 2014 moeten wij onze vergunningen voor de onderhoudsbaggerwerken opnieuw aanvragen. Ik heb mij laten vertellen dat om de vijf à zes weken 50 centimeter, een halve meter, zand wordt weggebaggerd. Ik moet er dus geen tekening bij maken dat op vier of vijf maanden tijd de volledige Scheldeverdieping ongedaan kan worden gemaakt indien we vanaf 2014 niet meer kunnen baggeren. Dan gaan we terug naar de jaren 90. We hebben dus geen tijd meer.

Minister-president, ik heb het u al herhaaldelijk gevraagd, maar ik vraag het u nog eens: waarop wacht u nog om de arbitrageprocedure zoals gepland in de verdragen op te starten en om alle mogelijke rechtsmiddelen die we op Europees vlak hebben, uit te putten?

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Ik denk dat we ons niet te veel illusies moeten maken. Dit zal niet worden bekeken als een dossier van lopende zaken. Het gedoogkabinet-Rutte had zelf al geen meerderheid rond het alternatief plan. De PVV van Geert Wilders wou enkel instemmen na

een referendum in Zeeland, dat door Zeeland zelf niet werd gewenst. De kans dat dit dossier als een dossier van lopende zaken zal worden beschouwd, is volgens mij zeer klein.

Dan moeten we inderdaad terugkomen op wat we met Nederland hadden afgesproken in de Scheldeverdragen, namelijk de uitvoering van het grensoverschrijdend natuurontwikkelingsproject Prosper- en Hedwigepolder. Dat is trouwens ook beter voor de veiligheid ten aanzien van de overstromingen in Vlaanderen. Mijnheer Penris, als Zeeland een bepaalde gevoeligheid heeft in de strijd tegen wateroverlast, zouden ze zeker dat dossier, zoals afgesproken met Nederland, moeten verdedigen, in tegenstelling tot het alternatief, dat minder veiligheid geeft ten aanzien van overstromingen in Vlaanderen. Het dossier zoals was afgesproken, is beter voor de veiligheid, voor de natuurlijkheid en voor de toegankelijkheid.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Minister-president, het zou mij ook verbazen indien Nederland dit als een dossier van lopende zaken zou beschouwen.

Europa verwacht weliswaar een standpunt tegen mei. In dit dossier zijn er echter al heel wat deadlines verstreken. In het verdrag staan er deadlines. De werken hadden al lang aangevat moeten zijn.

Ik maak me wel zorgen. Mijnheer Penris, uiteraard moeten we onze Nederlandse burens te vriend houden. We moeten Europa echter ook te vriend houden in dit dossier, indien we de toekomst van de haven veilig willen stellen. Zelfs indien de Europese Commissie akkoord gaat met een slechts gedeeltelijke ontpoldering, aangevuld met andere natuurcompensaties, dan nog moet dat voor Vlaanderen de aanleiding zijn om na te gaan of enerzijds het nieuwe scenario voor Vlaanderen en voor Antwerpen even goed is en anderzijds of we de afgesproken financiële bijdrage in het verdrag wel moeten betalen. Desnoods moeten we heronderhandelen over het verdrag of over delen ervan.

Ik was beroepshalve gedurende tien jaar belast met de uitvoering van een Nederlands-Vlaams verdrag op een ander terrein. Ik weet hoe broos verdragen zijn. Als je een stukje uit de puzzel haalt, kan de hele puzzel om zeep gaan, ook in dit geval.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, blijkbaar zijn sommige collega's zo vertrouwd met die Tweede Kamer in Nederland dat ze al kunnen voorspellen wat daar zal worden beslist. De Tweede Kamer zal zelf een beslissing nemen. Terwijl kunnen wij hier in alle bescheidenheid debatten voeren waar we zelf over kunnen beslissen.

Het lijkt mij wijs om even te wachten. Het is geen kwestie van maanden, maar van dagen of weken. De Tweede Kamer zal beslissen of het lopende zaken zal zijn of niet. Voor het ene is iets te zeggen, maar voor het andere ook. Ik wil daar geen uitspraken over doen. Het Nederlandse parlement zal zich daarover uitspreken.

Wanneer het niet tot lopende zaken behoort, zal ik artikel 10 van het verdrag in werking laten treden. Ik zal dan bekijken wat de mogelijkheden zijn.

Mevrouw De Ridder, u hebt hier al de Mosseloorlog verklaard. Ik zou toch opletten met woorden als 'geklungel' enzovoort. Het zijn de resultaten die tellen. We hebben de Schelde uitgediept. De onderhoudsbaggerwerken zijn een belangrijke zorg bij de uitvoering van het verdrag. Ieder heeft natuurlijk zijn eigen temperament, maar ik zou toch voorzichtig zijn en vooral naar de resultaten toewerken en geen uitspraken doen die de zaak niet vooruithelpen.

Mijnheer Peeters, u hebt gelijk, er zijn drie pijlers afgesproken. Als één ervan niet volgt, riskeer je dat het geheel niet meer kan doorgaan. Dat is ook mijn zorg, met respect voor alle partijen. Daarom heb ik geduld gehad, maar ik heb gezegd dat mijn geduld eind deze maand op zou zijn. Ik wil zo snel mogelijk duidelijkheid om de haven van Antwerpen en andere niet langer in gevaar te brengen of in het ongewisse te laten. Dank u wel.

De heer Dirk de Kort: Minister-president, u hebt een goed antwoord gegeven. *(Gelach)*

U laat zich niet opjagen door mevrouw De Ridder. Mevrouw De Ridder, u zou zelf eens de verklaringen moeten lezen die u in het verleden hebt gedaan in Gazet Van Antwerpen, heel breed uitgesmeerd. U veroorzaakt veel te vlug paniek, dat is zeker en vast niet goed, ook in het kader van een goed nabuurschap. We moeten zorgen dat er verder goede afspraken kunnen worden gemaakt. Als ze die niet respecteren, zullen we de procedure volgen via de arbitrage.

De heer Jan Penris: Mijnheer Vandaele van de N-VA, u roept Europa als gezagsargument in. Dat is nieuw voor mij, zeker wetende dat de man die vlak achter u zit met dat gezagsargument vroeger problemen had, en terecht. (*Applaus*)

Mijnheer Peeters, ik ben geen tegenstander van de vogelsoorten die ik heb opgenoemd. Of die vogeltjes nu kunnen broeden in Zeeuws-Vlaanderen, in Walcheren, in Zuid-Beveland, in Noord-Beveland of Schouwen-Duiveland, zal hen worst wezen, neem dat van mij aan. Maar voor de Zeeuwen is het wel belangrijk welk stuk polder er ontpolderd wordt of niet. Houd daar ook rekening mee, dank u.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Jurgen Verstrepen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de 'verangelsaksing' van de Vlaamse pers

ACTUELE VRAAG van de heer Philippe De Coene tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over vermeend seksueel misbruik bij de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap

ACTUELE VRAAG van de heer Johan Sauwens tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de rol van de media in de recente golf van bekentenissen aangaande seksueel grensoverschrijdend gedrag in werkrelaties

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Minister, nu ik hier toch sta: ik denk dat het derde VRT-net een verkeerde beslissing was, maar dat is een andere discussie. Na de complimentendag hebben we de seksuele-intimiteitenopbiechtingsweek. Daarover doe ik geen uitspraken. U mag me geen uitspraak ontlokken over losse handjes of schurende scharnieren. Dat was totaal niet de insteek van mijn vraag.

Ik denk dat heel veel collega's graag een discussie willen voeren over journalistiek in Vlaanderen, media en geschreven pers: inquisitiejournalistiek, moraliteitsjournalistiek, tegenwoordig 'onder-de-riooljournalistiek'. Ik heb heel veel zien passeren in opiniestukken. U kunt dan wel zeggen: wat heeft de politiek daarmee te maken of wat kunnen we eraan doen? Wij moeten zo ver mogelijk weg blijven van de journalistiek. Bij sommige partijen lukt dat, bij andere helemaal niet. Andere houden nog altijd graag de vingers vast van de journalisten.

In uw beleidsnota – ik heb het even opgezocht – staat één zin die heel belangrijk is. Het is de insteek van deze vraag: "De belangrijkste strategische doelstelling uit het regeerakkoord is het bewaken van de onafhankelijkheid, de pluriformiteit en de kwaliteit van de media en van de informatieverstrekking." Ik doe het letterlijk. Ik geef een tweede quote van u, uit een opiniestuk in de kranten op 5 januari 2010: "Het belang van de journalistiek voor een goed

functionerende democratie staat buiten kijf.” Ik ben het volledig met u eens. U zult dat verdacht vinden. Het zijn geen complimenten, het is nu eenmaal zo.

Waar kunnen wij als overheid raken aan de journalistiek? Journalisten hebben liever dat wij er met de handen vanaf blijven. Maar u geeft subsidies. Via de protocollen, waarbij u de kwaliteit in de journalistiek nastreeft, betaalt u de journalistiek.

Minister, ook al geeft u steun aan deze pers, bent u het ermee eens dat een dergelijke Angelsaksische opschuiving van de journalistiek aan de orde is in Vlaanderen?

De voorzitter: De heer De Coene heeft het woord.

De heer Philippe De Coene: Ik zou de scope enigszins willen verleggen. We hebben gisteravond en vanmorgen en vanmiddag een aantal beklijvende bekentenissen gehoord over vermeende seksuele wanpraktijken bij een bedrijf waar de Vlaamse Gemeenschap de voogdij over heeft.

Minister, onverminderd de rechten van de betrokkenen wil ik u een vraag stellen, in het licht van de verklaringen die u vanmorgen hebt afgelegd en in het licht van een ander feit dat we hebben vernomen van de vakgroep bedrijfspsychologie van de Katholieke Universiteit Leuven, met name dat die praktijken in ondernemingen of organisaties niet minder of meer zijn dan vroeger. De cijfers waarover deze vakgroep beschikt, zijn altijd zagezegd een onderschatting. Bestaan er bij het bedrijf waar u de voogdij over uitoefent, procedures die de betrokkenen toelaten om de feiten te declareren waarbij daar op een gepaste wijze gevolg aan wordt gegeven zodat de zaken worden behandeld op het moment zelf en niet veretteren om dan jaren later op een geëscaleerde wijze opnieuw boven water te komen? Als die procedures bestaan, worden ze dan ook toegepast? Het bestaan van een procedure en van de mogelijkheid om zulke praktijken te signaleren is één zaak, het gebruik en de opvolging daarvan is minstens even belangrijk.

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Minister, ik stel deze vraag met enige schroom omdat ik groot respect heb voor de journalistieke en redactionele vrijheid. Dat hoort zo in een democratie. Ik stel die vraag ook omdat ik vanuit mijn ervaring als advocaat weet dat het probleem van het grensoverschrijdend seksueel gedrag een algemeen maatschappelijk probleem is. Het is goed dat de media dit aan bod brengen, dat daarover getuigenissen worden gebracht en dat dit bespreekbaar wordt, zowel in instituten als de Kerk als in scholen, internaten, in de sportwereld en op de arbeidsvloer. Het is goed dat dat gebeurt.

Mijn vraag is wel op welke manier wij de media de rol van rechtbank laten spelen. Ik heb nog de klassieke opleiding in de rechten mogen volgen. Voor mij zijn de basisprincipes van de rechtsstaat de onafhankelijkheid van het instituut dat recht spreekt, het geheim van het onderzoek, het recht op verdediging en het vermoeden van onschuld zolang de schuld niet is bewezen. De vraag is nu hoe we het ene aan het andere kunnen linken. Mijns inziens moeten de media inderdaad het bredere maatschappelijke structurele probleem aankaarten en bespreekbaar maken. Dat is gezond voor de democratie. Toch moeten zij daarin behoedzamer zijn dan vanmorgen op de openbare omroep, wanneer het gaat over het noemen van daders. Ik heb in mijn praktijk vaak gezien hoe in gebroken relaties en in het geval van afgedankte personeelsleden en leerlingen ten opzichte van leerkrachten drama's worden veroorzaakt door onterechte aantijgingen. Dat moet met de nodige behoedzaamheid gebeuren. We moeten meer vertrouwen geven aan de rechtspraak, die in ons land verder moet worden uitgebouwd. *(Applaus bij CD&V, Open Vld, LDD, de N-VA en het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Dit is een essentieel debat in onze democratie. Democratie en persvrijheid gaan samen en hebben elkaar nodig om de samenleving permanent te verbeteren en de waarden die wij belangrijk vinden en uitdrukken als rechten van de mens, te

ondersteunen en te bewaren. Een journalist en een nieuwsredactie lopen voortdurend op een lijn om dat evenwicht te bewaren. Langs de ene kant zijn er feiten en de vraag of die relevant zijn en nieuwswaarde hebben. Moeten die feiten op basis van de informatieplicht kenbaar worden gemaakt? Langs de andere kant houdt men ook rekening met de impact daarvan. Zo is er het recht op privacy en het recht van dader en slachtoffer op verdediging. Dat is een keuze die iedere redactie en journalist telkens moet maken.

Ik denk dat het heel belangrijk is – en ik ondersteun het – dat die opportuniteitsafweging ook iedere keer moet gebeuren door de media en de pers zelf. Ze hebben daarvoor ook zichzelf georganiseerd. De Raad voor de Journalistiek heeft een code voor de journalisten uitgewerkt waarin men gedragsregels heeft neergeschreven. Die code is geen dood instrument. Integendeel, gisteren hebben we vernomen dat de Raad voor de Journalistiek de code heeft aangepast naar aanleiding van de recente gebeurtenissen waarover ook hier is gesproken. Er was het ongeval in Zwitserland waarbij foto's uit sociale netwerksites – foto's van minderjarige slachtoffers die gebruikt werden zonder toestemming van de ouders – op de eerste bladzijde van kranten werden gepubliceerd. De raad heeft dus nu zijn richtlijnen verduidelijkt. De code is dus levend. De journalisten en de mensen die in de media verantwoordelijkheid opnemen, zijn dus echt wel mee bezig met de grenzen van de keuzes die ze moeten maken.

Die keuzes zijn niet altijd gemakkelijk, zeker niet als het gaat over het privéleven van politici. In Vlaanderen wordt er nog redelijk weinig bericht over het privéleven van politici, en ook politici hebben recht op een privéleven. De pers heeft ook het recht om te berichten over feiten waarvan zij menen dat ze een impact hebben op het functioneren van die politici. Berichten over grensoverschrijdend gedrag en over machtsmisbruik – al of niet vermeend –, is natuurlijk iets anders dan berichten over het privéleven van politici. Ik begrijp dat er hierover een debat wordt gevoerd en het is ook goed dat dit debat iedere keer wordt gevoerd in de samenleving. Ook wij in het parlement mogen daar een mening over hebben en ik heb niet liever dan dat er op heel veel plaatsen het debat wordt gevoerd, maar het zijn uiteindelijk de journalisten zelf die zichzelf reguleren in een democratie en die zelf bepalen welke richtlijnen ze voor hun eigen functioneren uitschrijven.

Sinds gisteren is er ook een debat over het grensoverschrijdend gedrag in sommige mediahuizen. Vanmorgen heb ik op de radio al mijn mening gegeven over de VRT. Ik heb ook contact opgenomen met de VRT. De VRT weet dat men na dit gedrag en deze getuigenissen, niet zomaar kan overgaan tot de orde van de dag.

Sommige mensen doen er een beetje denigrerend over, maar het vergt heel veel moed van vrouwen om hun verhaal te vertellen. De journalisten van vorige week, de mensen die gisteren op tv getuigden, doen het zeer gemotiveerd. Ze doen het niet om vlugvlug iemand te beschadigen – dat is mijn persoonlijke overtuiging – want je haalt je er ook heel wat miserie mee op de hals. Als die getuigenissen er zijn, moeten we die ernstig nemen. Het is voor ieder mediahuis en zeker voor de VRT een aanmoediging om dit momentum aan te grijpen en na te gaan wat grensoverschrijdend is voor de eigen organisatie, welke waarden en normen er worden gehanteerd en wat de grens is. Het is goed om dat uit te spreken en dat duidelijk te maken. Het is ook belangrijk dat de organisatie opnieuw nagaat of er voldoende procedures en instanties zijn voor mensen die zich op een of andere manier in hun fysieke integriteit aangetast voelen. Je gaat het niet aan je baas vertellen. Heel veel mensen hebben schroom en weten niet hoe ze er mee moeten omgaan.

De VRT heeft in 2002 een procedure voor grensoverschrijdend gedrag uitgewerkt en heeft ze onlangs geactualiseerd. Naar aanleiding van de jongste feiten werd ze nog eens onder de aandacht van het personeel gebracht. Die procedure voorziet in zes vertrouwenspersonen die niet de hiërarchische oversten van de persoon zelf zijn. Hij of zij kan ook kiezen uit die zes personen, want je moet vertrouwen in iemand kunnen hebben. Die vertrouwenspersoon probeert via informele weg een oplossing te vinden. Als dat onvoldoende lukt, dan kan er ook

een klacht worden ingediend bij de preventieadviseur die informele kanalen maar desnoods ook formele kanalen heeft om er zelfs mee tot bij de gedelegeerd bestuurder te gaan om maatregelen te nemen.

Ik denk dus dat het heel belangrijk is dat overal in de samenleving – in de kerk, in sportverenigingen, in de media, op de werkvloer – de boodschap wordt gehoord dat men daar niet mag mee blijven zitten en dat men daarmee naar buiten moet komen. Laten wij het momentum aangrijpen om als samenleving een stap naar een meer volwassen gedrag vooruit te zetten. Wij moeten duidelijk maken wat wij als grensoverschrijdend gedrag niet aanvaarden, en procedures aanbieden waarmee wij de problemen op dit vlak op een volwassen manier kunnen aanpakken. Uiteraard moet het recht van verdediging worden gewaarborgd, en het moet de bedoeling zijn om zowel voor dader als slachtoffer een gezonde situatie te creëren. (*Applaus bij sp.a*)

De heer Jurgen Verstrepen: Dank u, minister. De openbare omroep moet een baken van kwalitatieve, objectieve journalistiek zijn, en wij geven daarvoor ook enorm veel belastinggeld. Men kan dan ook verwachten dat de openbare omroep, enerzijds, intern zedig gedrag vertoont en normen en waarden respecteert, en anderzijds, kritisch aankijkt tegen aantijgingen komende van een bepaalde pers.

Ik kan mij niet van de indruk ontdoen dat wij de afgelopen week het begin van lynchpartijen meemaakten waarbij politieke carrières geraakt, gekraakt of gemaakt kunnen worden, naargelang het verleden of ver verleden van de betrokkene. Het overkomt u allemaal misschien nog wel eens. Wij moeten daarvoor op onze hoede zijn. Het proces is gemaakt zonder rechters, en de betrokkenen treden terug. Zo bevinden wij ons op een hellend vlak. U mag uw ogen daar niet voor sluiten. Ik heb u in een schriftelijke vraag nog gevraagd naar het aantal klachten over de openbare omroep bij de Raad voor Journalistiek. Uit het antwoord blijkt dat de burger steeds meer klachten bij de Raad voor Journalistiek indient tegen een bepaalde vorm van journalistiek. Dat gaat ons allen en ook de democratie aan.

Ik wil hier dus niet licht overheen gaan. Ik verwacht van u ten minste dat u een signaal geeft. U hebt weinig breekijzers in handen. Ik weet dat. U hebt enkele protocollen en subsidies aan de geschreven pers in handen. Maar als signaal kan dat tellen. Als minister zou ik dat soort van journalistiek niet financieren. Ik zou mij dan medeplichtig voelen aan lynchpartijen in een bepaalde pers die ervoor zorgt dat de carrière van mensen bij voorbaat wordt kapotgemaakt. Men schiet eerst, en nadien praat men over recht, maar dat is geen goede volgorde.

De heer Philippe De Coene: Om het samen te vatten: het gaat hier eigenlijk over twee ontsporingen. Het gaat over de feiten zelf en over de berichtgeving over die feiten, jaren later. Als men zich beklagt over het tweede – en ik heb daar begrip voor – dan denk ik dat dit misschien te maken heeft met het eerste. Als men er vandaag voor pleit om ogen en oren niet te sluiten voor de wijze waarop daarover vandaag wordt bericht, dan is dat misschien omdat men voor die praktijken op de werkvloer in het verleden wél zijn ogen en oren heeft gesloten. Als men in eerste instantie het probleem adequaat had aangepakt, dan zou men vandaag niet over het tweede moeten klagen. (*Applaus bij sp.a*)

De heer Johan Sauwens: Ik ga volledig akkoord. Dit probleem is dankzij de media bespreekbaar geworden. Er is een netwerk van vertrouwenspersonen die ter beschikking staan. Ik vrees wel dat de strijd voor de kijkcijfers en de strijd voor hogere oplages ertoe zal leiden dat de grenzen constant worden verlegd. Op die manier dreigen de 6 miljoen Vlamingen – vandaag hij, morgen iemand anders – in het oog van de storm terecht te komen. Wij moeten structurele maatregelen nemen en versterken daar waar het nodig is. Desnoods moeten wij ervoor zorgen dat het netwerk actiever naar de mensen toestapt. Wij moeten er ook voor zorgen dat de werkgevers beter weten wat kan en wat niet kan. De media als rechtbank gebruiken lijkt mij geen goede zaak. Iedereen heeft zijn plaats in een democratie.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister, collega's, het spreekt vanzelf dat grensoverschrijdend gedrag onaanvaardbaar is en dat we van alles moeten doen. Ik heb twee bemerkingen.

Ten eerste, ik kan me toch ook niet van de indruk ontdoen dat de journalistiek evolueert, wellicht onder commerciële druk, in de richting van steeds meer sensatie. Ook als lezer kunnen we ons vragen stellen over de aard van de waarheid, over de mate van waarheid en van fantasie. En dat is niet in het belang van de slachtoffers, integendeel.

Ten tweede, ik pleit daarom nog steeds voor zelfregulering via de Raad voor de Journalistiek. Het leek me geen alternatief ondanks mijn klacht over het eerste. Wat ik vooral wil zeggen, minister, en dat hebt u ook gezegd, is dat we in eigen huis voorbeeldig moeten zijn, meer dan voorbeeldig, en de VRT is toch een Vlaamse instelling. Ik vind dat niet kan wat is gebeurd. Ik pleit ervoor dat u nog eens uitdrukkelijk zegt in de media dat men ook met klachten van vroeger nog steeds een klacht kan indienen bij de vertrouwenspersonen, bij de preventieambtenaar en bij de organen die de VRT sinds 2002 heeft om dit soort problemen aan te pakken. Ik heb liever dat we er niet over horen, maar dat die mensen een vorm van herstel kunnen krijgen.

Samengevat pleit ik voor een vorm van interne aanpak, voor een vorm van reconciliatie, maar zodanig dat het in de toekomst steeds meer uitgesloten wordt.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Voorzitter, ik denk inderdaad dat het gedrag dat nu aan de oppervlakte komt, ontoelaatbaar en absoluut niet te tolereren is, maar ik zou toch ook willen waarschuwen. Ik heb onlangs het boek gelezen van de pedofiliejager van de Brusselse politie, Peter De Waele. In zijn boek over dat onderwerp waarschuwt hij voor onterechte beschuldigingen. Ik zeg dus niet dat er vandaag al onterechte zaken werden gezegd, maar ik zie het ook evolueren van seksuele intimidatie naar terreur en zelfs naar het plegen van geweld. We hebben enige tijd geleden ook de problematiek gehad van pesterijen op de werkvloer in de diverse parlementen in ons land.

Ik wil dus ook waarschuwen dat we de nodige voorzichtigheid aan de dag moeten leggen. Ik denk dat het goed is dat er in alle sectoren in dit land, niet alleen in de openbare omroep, meldpunten zijn, en ook op federaal niveau moeten de nodige initiatieven worden genomen. Het is bespreekbaar geworden en men komt ermee naar buiten, maar wat de media betreft, zou ik net zoals de heer Sauwens en anderen willen aanmanen tot enige voorzichtigheid. Ik kan het boek van Peter De Waele 'Kan je een geheim bewaren' iedereen aanraden, want wie het leest, ziet welke catastrofes onterechte beschuldigingen kunnen teweegbrengen. Ik meen dat we hier met de grootste voorzichtigheid mee moeten voortgaan.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Collega Tommelein heeft een boek gelezen. Hoera! (*Rumoer*)

Grapje! Grapje, collega.

Ongewenste intimiteiten kunnen niet door de beugel, niet in bedrijven en niet daarbuiten. Ik denk dat we het daarover allemaal eens zijn. De vraag is hier of de media niet in de plaats treden van andere instanties zoals vertrouwenspersonen of zelfs van de rechterlijke macht. In het onderlinge opbod – de heer Sauwens zei het al – om sensationele berichten te brengen, dreigen elementaire spelregels van onze samenleving en van onze rechtsstaat met voeten getreden te worden.

Minister, we hebben te maken met een dunne lijn. Aan de ene kant is er de taak van de pers om wantoestanden aan te klagen, en die taak heeft de pers, maar aan de andere kant is er het gevaar dat individuen of groepen zich van de media gaan bedienen, de media gebruiken of

misbruiken om mensen onderuit te halen. De enige oplossing die ik zie – en ik heb die ook al gehoord van collega's, ook van de heer Tommelein – ligt enerzijds uiteraard bij de rechterlijke macht, maar anderzijds bij de sector zelf, bij de zelfregulering, de sector die zelf regels oplegt. Die bestaan – u verwees er al naar, minister – maar ik denk dat ze beter dan vandaag moeten worden toegepast. Ik denk ook dat u een rol kunt spelen door dat te stimuleren.

Minister Ingrid Lieten: Ik begrijp de verschillende zorgen die hier worden geuit, zowel over de positie van het vermeende slachtoffer als over de positie van de vermeende dader. Het is natuurlijk zo dat als je aangetast wordt in je fysieke integriteit, dat voor een stukje is hoe je het zelf aanvoelt. Voor mij kan een bepaalde handeling een aantasting betekenen van de fysieke integriteit, en voor de persoon die de handeling doet, kan die misschien met de beste intenties gedaan zijn. Het betreft voor een stukje de persoonlijke beleving en het respect voor het feit dat de persoon zelf beslist wat voor hem grensoverschrijdend gedrag is en wat niet.

Daarnaast is het natuurlijk zo dat het ten onrechte beschuldigen van een vermeende dader ook heel veel leed en schade kan veroorzaken in het leven van die persoon. Tegelijkertijd dragen vrouwen die worden aangetast in hun fysieke integriteit die wonde dikwijls hun hele leven mee. Wij spreken hier dus niet over lichtzinnige dingen.

Het is heel goed dat we dit debat voeren. Ik hoop dat het op nog veel meer plaatsen zal worden gevoerd omdat het alleen maar ter inspiratie kan dienen van de media, die daarin een heel belangrijke rol spelen. Maar nogmaals: zij moeten zelf hun regels bepalen. Zij moeten ervoor zorgen dat die regels worden nageleefd en dat er wordt opgetreden. Mijnheer Verstrepen, ik heb in elke subsidieovereenkomst geschreven dat wij alleen maar subsidies geven aan mediahuizen die de code onderschrijven en die deze code in eigen regels omzetten. Dat was vroeger niet zo. U zult zeggen dat dit evident is, maar dit is blijkbaar niet zo evident.

Hoe moeten we het debat verder voeren? Het is ongetwijfeld zo dat elk bericht in de media, zeker als het gaat over personen, een grote impact heeft. Iedereen hier aanwezig kan daarvan getuigen en heeft dat af en toe al gevoeld. Dat is een reden te meer waarom de journalisten zeer zorgvuldig moeten omgaan met de informatie en waarom ze iedere keer opnieuw de afweging moeten maken wat hun plicht om te informeren is, hoe ze de rechten van de slachtoffers en de daders kunnen beschermen, en waar het overgaat in niet meer relevant wegens geen maatschappelijke meerwaarde en in een misschien inderdaad veeleer sensationeel bericht. In een democratie maken, het spijt me, de pers en de media deze afweging zelf. Ik zal daar op geen enkele manier in tussenkomen.

Wij kunnen wel iedere keer het debat voeren en cijfers verzamelen om een en ander in kaart te brengen. Daarin hebben wij wel een initiatief genomen. U weet dat er samen met de Universiteit Antwerpen heel veel wordt geanalyseerd van wat er in de media verschijnt en wat niet. Zij hebben onderzocht of er de voorbije tien jaar meer wordt bericht over politiek dan vroeger. Het antwoord is: ja, er wordt veel meer bericht over politiek. De tweede vraag is of er meer wordt bericht over het privéleven van politici. Daar is de trend: evenveel. Dit spreekt de bewering dat we naar Angelsaksische toestanden gaan tegen. Dat wil niet zeggen dat elke berichtgeving gelukkig is en dat, met betrekking tot sommige berichtgevingen, altijd de juiste afweging is gemaakt. Dat wil ook niet zeggen dat wij het debat niet moeten voeren. Integendeel, hoe meer het debat wordt gevoerd, hoe meer de pers en de media input krijgen voor de opportunitetsafweging die ze altijd moeten maken in het kader van een redactie.

Daarnaast wil ik bevestigen dat ik alle vrouwen oproep die al jaren met een wonde uit het verleden zitten en die daarover om allerlei redenen niets hebben durven zeggen, om daarmee naar buiten te komen. *(Opmerkingen van de heer Jurgen Verstrepen)*

Ja, ook de mannen. Ik roep hen op om de vertrouwenspersonen op te zoeken, om minstens, zoals ook is aangegeven door de heren De Coene, Sauwens en Caron, de verzoening, de reconciliatie, te zoeken en zo een manier te vinden om daarmee te kunnen omgaan en

opnieuw in vrede met zichzelf te kunnen leven. Het is ook belangrijk dat bedrijven zoals de VRT daarin een voorbeeldrol spelen en daarin blijven investeren. Via die procedures is het mogelijk om dat hele proces te doen, niet in de media maar via de vertrouwenspersonen en de preventieadviseur. Die gaan daarover, rekening houdend met de rechten van de verdediging.

Collega's, ik besluit. Ik vraag alle vrouwen die daarmee in het verleden te maken hebben gehad, zeker als het om machtsmisbruik gaat, om daarmee naar buiten te komen. Ik vraag de mediahuizen, en specifiek de VRT, om de interne procedures te blijven ondersteunen en om er ruimte voor vrij te maken.

Ik vraag echter ook aan iedereen dat we allemaal alstublieft de persvrijheid zouden blijven bewaken, die zo belangrijk is voor onze democratie. *(Applaus bij CD&V, Open Vld en sp.a)*

De heer Jurgen Verstrepen: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Het is absoluut niet de bedoeling om de persvrijheid aan banden te leggen: laat dat zeer duidelijk zijn. Ik vind het echter wel onze taak om daarover hier het debat te openen. Natuurlijk zijn er nog interessantere debatten, maar onze democratie wordt voor een deel gedragen door de media, de journalistiek, de pers. Het is de taak van iedereen hier om net daarover te discussiëren. Ik vind het ook wat spijtig dat er eigenlijk twee discussies door elkaar vloeien. Dat is gebeurd door de manier waarop de agenda is opgesteld. Er is enerzijds de berichtgeving over journalistiek en pers in Vlaanderen binnen het democratische systeem. Er is anderzijds de berichtgeving over ongewenste intimiteiten, wat ook een groot probleem is. Ook mannen hebben een rol ter zake, niet alleen vrouwen.

Ik noteer dat u dit debat wilt voeren. Ik vraag dat u initiatieven neemt, bijvoorbeeld via een staten-generaal enkel en alleen over dat specifieke onderwerp, om iedereen daarbij te betrekken: de politiek, de media, de burger en wie dan ook. Ik vrees voor zelfregulering, gezien de competitiviteit binnen de media vandaag. Toevallig gaat het over een blad dat al maanden aan een stuk dalende cijfers kent en week na week met verhalen komt die blijkbaar in die richting gaan. Dat is toch een klein alarmsignaal.

De heer Philippe De Coene: Voorzitter, ik kan begrijpen dat heel veel leden pleiten voor enige soberheid qua berichtgeving. Mag ik diezelfde leden vragen niet naïef te zijn? Als een bekend iemand, een coryfee van de BRT, verklaart – al dan niet vermeend – misbruikt te zijn geweest door een andere BRT-coryfee, dan mogen we niet de illusie hebben dat men dat met een berichtje zal afdoen. Ik heb even de berichtgeving van het huis in kwestie bekeken. Ik heb woord en wederwoord gezien, en mij leek dat evenwichtig. De ellende die we vandaag meemaken, heeft misschien te maken met het feit dat de ellende die er vroeger al dan niet is geweest, niet adequaat werd opgevolgd. Men roept vandaag op tot soberheid, maar u denkt toch niet dat dit zo zal zijn. Mocht men dat al afdoen met een berichtje, denkt u dan dat dit berichtje minder zal worden gelezen?

Ik heb me niet te bemoeien met schuld of onschuld in deze zaak, maar ik kan me niet voorstellen dat een dame die twintig jaar het huis heeft verlaten, zich vandaag geroepen voelt om de kijkcijfers van dat huis waarvoor ze destijds heeft gewerkt, aan te zwengelen door met haar eigen ellende voor de dag te komen. Ik kan me niet indenken dat het zo perfide is. *(Applaus bij Open Vld en sp.a)*

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Marino Keulen tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de promotie van carpoolen binnen de Vlaamse overheid

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Voorzitter, minister, geachte leden, Cruijff deed ooit deze gevleugelde uitspraak: “Elk nadeel heb z’n voordeel.” Die uitspraak is ook in dezen van toepassing. Minister, blijkbaar is er een lichtpuntje: als gevolg van de zeer hoge brandstofprijzen maken vandaag meer mensen gebruik van de mogelijkheid tot carpoolen in het kader van het woon-werkverkeer.

Ik denk dat er in totaal ongeveer 45.000 personeelsleden onder de Vlaamse overheid ressorteren. In welke mate promoot Vlaanderen actief dat concept van het carpoolen in het kader van het woon-werkverkeer? De voordelen lijken me heel duidelijk: minder files, meer geld in de portemonnee, minder parkings die moeten worden aangelegd of gehuurd voor diezelfde personeelsleden. Wat doet u om dat concept populairder te maken bij het Vlaamse personeel?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, mijnheer Keulen, ik zal nogmaals mijn beleid ter zake belichten. Wij promoten het gebruik van het openbaar vervoer. Wij promoten het gebruik van het zachte vervoer. Daartoe betalen we voor onze medewerkers een gratis abonnement voor het openbaar vervoer. De overgrote meerderheid van onze medewerkers maakt daar ook gebruik van.

Wij promoten fietsvervoer: 15 cent per kilometer. Vanaf 2013 wordt dat 21 cent per kilometer. 5 procent van onze medewerkers komt met de fiets. Een op de vijf doet dat een of meerdere keren per jaar.

Wij promoten niet het woon-werkverkeer per auto. Wij betalen alleen een vergoeding voor wie met de auto naar zijn werk gaat als die medewerker kan aantonen dat zijn werkplaats – ik spreek niet over de woonplaats – niet of moeilijk bereikbaar is met het openbaar vervoer. Wie daarbij aan carpooling doet, krijgt daarbovenop ongeveer 16 cent. Nog eens, dit is geen promotie van het woon-werkverkeer per wagen. Integendeel, we doen dat maar in zeer beperkte omstandigheden.

Wij promoten ook telewerk. Een op de zeven van mijn medewerkers doet elke week aan telewerk, tot drie dagen per week.

Wij gaan niet mee in het pleidooi om de flexibiliteit in de arbeidsduur terug te schroeven. Dit is een zegen voor mijn medewerkers, zeker in de relatie arbeid en gezin. Heel veel medewerkers spreken af met hun partners over het brengen en terughalen van de kinderen. Wij werken met stamtijden en glijdende tijden. Ik ga zeker niet, in een poging om het carpoolen te promoten, zeggen dat we die arbeidstijden minder flexibel moeten maken. Ik herhaal het: het woon-werkverkeer per auto stimuleren wij niet.

De heer Marino Keulen: De fietsvergoedingen kennen we ook in de gemeenten, net als het telewerk. Iedereen staat daarachter. Ik denk dat u daarvoor een kamerbrede steun krijgt deze dagen. Eergisteren stond daarover een interessant artikel over in de krant, over carpoolplaza, een van de organisaties die zich bezighoudt met het stimuleren en praktisch organiseren van carpoolen.

U hebt heel wat personeelsleden die vanuit de meer perifere provincies komen: West-Vlaanderen en Limburg. Die mensen, zeker uit Limburg, zijn vaak gedwongen om met de wagen te komen omdat je daar minder aanbod hebt aan openbaar vervoer. Dan zou het complementariteit creëren als je het woon-werkverkeer op basis van het carpoolen ook financieel zou ondersteunen.

Nog beter zou zijn wat Nederland al sinds jaar en dag doet, en dat is om meer gedeconcentreerd te gaan werken. In Nederland zijn heel wat centrale administraties – ik denk aan telecom of aan pensioenen – in de provinciesteden ondergebracht, verspreid over heel Nederland, waardoor overal een stuk overheidstewerkstelling wordt gecreëerd en op die manier de afstand naar overheidstewerkstelling voor iedereen redelijk wordt. Daarom verzoek

ik om het carpoolen te stimuleren en financieel te ondersteunen in het kader van het woon-werkverkeer.

De voorzitter: Mevrouw Smaers heeft het woord.

Mevrouw Griet Smaers: Voorzitter, ik ondersteun in eerste instantie de visie die de minister heeft op het vlak van mobiliteit van ambtenaren, die hij net heeft toegelicht. Aan de andere kant ondersteun ik ook de vraag van de heer Keulen. Voor ambtenaren die genoodzaakt zijn om met de wagen naar het werk te komen, zou het een hulp zijn in het kader van een duurzaam mobiliteitsbeleid dat Vlaanderen carpoolen ondersteunt en stimuleert. Ambtenaren zouden de mogelijkheid kunnen hebben om via de carpooldatabank van carpoolplaza elkaar te vinden om aan carpoolen te kunnen doen. Er zijn tal van initiatieven waar de Vlaamse overheid een voorbeeldrol in kan opnemen, net zoals heel wat lokale overheden. Ze kan haar ambtenaren die mogelijkheid geven aan carpoolen te doen, en zo duurzame mobiliteit stimuleren, ook voor degenen die gedwongen zijn om met de wagen te komen.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Voorzitter, het is gewenst om een debat te voeren over het carpoolbeleid. Daarom betreur ik het nogmaals, net zoals gisteren bij de vraag over de veiligheid van de tunnels, dat mijn vraag van 13 februari over het carpoolbeleid en de beleidsvisie van de regering aangaande het carpoolen, onontvankelijk werd verklaard. Vandaag kan naar aanleiding van een actuele vraag hier wel een debat over worden gevoerd. Het is niet leuk om telkens te moeten vaststellen dat een vraag onontvankelijk is en enkele weken later die vraag dan wel kan worden gesteld door een oud-minister. Maar goed, ik heb mijn punt gemaakt.

Ik ben absoluut voorstander van het carpoolen. Ik denk dat deze Vlaamse Regering wel inzet op carpoolen, maar blijkbaar is er nog een groot tekort aan infrastructuur. Verschillende carpoolparkings in Vlaanderen zijn dringend aan uitbreiding toe.

Ik richt me hier in het bijzonder tot minister Crevits. Carpooling behoort immers tot haar bevoegdheidsdomein. Het is belangrijk de veiligheid op de parkings te verhogen. Op die manier zouden ze nog meer voor carpooling kunnen worden gebruikt.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Voorzitter, ik wil even repliceren op de opmerking van mevrouw Van den Eynde over vragen om uitleg die al dan niet onontvankelijk worden verklaard. We hebben de discussie over de carpoolparkings in de commissie al meermaals gevoerd. Tijdens de bespreking van de beleidsbrief hebben we de visie van de minister besproken. We kunnen de discussie niet heropenen telkens er een nieuw element bijkomt. Die discussie is immers al vaak gevoerd.

Wat het carpoolbeleid van de Vlaamse overheid betreft, wil ik de suggestie van mevrouw Smaers ondersteunen. We moeten er alles aan doen om het overheidspersoneel te motiveren gebruik te maken van de carpooldatabank. Daar is nog een taak voor de minister weggelegd. Hij moet dit bij de ambtenaren bekendmaken. Op die manier kan hij een duurzame mobiliteit stimuleren.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, ik ben geen verkeersdeskundige. Ik hoef dat ook niet te zijn om te zien dat Vlaanderen niet enkel vol rijdt met lege bussen, maar ook met lege auto's. De verkeersoverlast moet gedeeltelijk door middel van carpooling worden weg-gewerkt. De heer Keulen heeft dan ook perfect gelijk wanneer hij deze actuele vraag stelt.

Mevrouw Van den Eynde richt zich echter tot minister Crevits. Ik heb een tijdje in Los Angeles verbleven. Daar is op de snelweg een rijstrook volledig voor carpoolers voorbehouden. Dit betekent dat zij, in tegenstelling tot de mensen die de wagen alleen

gebruiken, heel vlot kunnen rijden. Enkel door de carpoolers een sterke incentive te geven, zullen we dit gebruik bij de Vlaamse weggebruikers zien verbreiden. Ik ben het er dan ook mee eens dat de sleutel bij minister Crevits ligt. Minister Bourgeois mag natuurlijk zijn best doen. De sleutel voor de stimulering van carpooling ligt echter bij de reglementering met betrekking tot onze verkeersinfrastructuur.

Minister Geert Bourgeois: Ik laat het uiteraard aan minister Crevits over te gepasten tijde een antwoord te geven met betrekking tot de suggesties die haar beleid betreffen. De aanleg van parkings of de reservatie van rijstroken vallen niet onder mijn bevoegdheden. Ik ga daar niet op in.

Ik wil enkel opmerken dat we ons beleid niet zullen veranderen. We voeren een succesvol beleid. Onze medewerkers maken voor het woon-werkverkeer in grote mate gebruik van het openbaar vervoer.

Ik heb er geen probleem mee dat bepaalde mensen recht hebben op een tegemoetkoming om met de wagen te komen. Het gaat niet om veel mensen. Het criterium is immers niet de woonplaats. Het maakt niet uit of iemand in Limburg, de Westhoek of Halle woont. De vraag is of de werkplaats met het openbaar vervoer bereikbaar is. Het is mogelijk dat iemand 's nachts moet werken. Het is mogelijk dat er geen openbaar vervoer is of dat een werkplaats moeilijk te bereiken is. In die gevallen komt de werknemer in aanmerking voor een vergoeding. Indien ze medereizigers naar de werkplaats meenemen, krijgen ze ook een bijkomende vergoeding van ongeveer 16 eurocent.

Het gaat niet om veel mensen. Het kunnen er trouwens niet veel zijn. De reden is eenvoudig. We stellen veel mensen in Brussel te werk. Ik schat dat 90 procent of meer van de mensen die naar Brussel komen dat met de trein, de bus of de tram doen. Indien we decentraliseren, gebruiken we hiervoor onze Vlaamse administratieve centra (VAC's). De VAC's zijn per definitie rond de stations gecentraliseerd. In Brugge en in Gent liggen ze als het ware in het station. In Leuven is dat eigenlijk ook het geval. De mensen komen massaal met het openbaar vervoer.

Ik heb er geen probleem mee de mensen die toch met de wagen komen op de carpoolmogelijkheden te wijzen. Dit kan enkel sensibiliserend werken. We kunnen enkel hopen dat een aantal mensen hier gebruik van zullen maken.

In de schriftelijke vraagstelling die ik heb ontvangen, suggereert de heer Keulen de arbeidstijd minder flexibel in te richten. Ik zal dat niet doen. Het gaat hier om een verworven recht. We werken met stamtijden en glijdende werkuren. Dit draagt bij tot de kwaliteit van het werken bij de Vlaamse overheid en de goede verhouding tussen arbeid en gezin. We zullen dat niet doen. De mensen die samen willen rijden, moeten dit zelf op hun arbeidstijden afstemmen.

De heer Marino Keulen: Minister, u mag de reistijd van sommige collega's toch niet onderschatten. Zelf woon ik in Lanaken. Dat betekent eerst een rit van drie kwartier naar Hasselt en dan minstens een uur op de trein. Dat is een verplaatsing van bijna twee uur, zagezegd met het openbaar vervoer.

Als u er toch van overtuigd bent dat het over een kleine restgroep gaat, waarom kan het dan niet worden bekeken? Ik proef toch enige sympathie, en ik zeg het heel neutraal om er geen meerderheid-oppositiespel van te maken, bij de dames Smaers en Lies Jans. Ik weet intussen dat u het carpoolen in het kader van dienstreizen wel financieel ondersteunt, dat kan wel.

In afwachting van het ideale moeten we inderdaad streven naar het haalbare, en promotie voeren voor initiatieven zoals carpoolplaza en andere organisaties die én het carpoolen promoten én het praktisch helpen organiseren. Laat die kans alleszins niet liggen.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

Mevrouw Van den Eynde, ik zal u persoonlijk het antwoord bezorgen op uw vraag waarom uw actuele vraag is afgewezen. Dat krijgt u trouwens altijd.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Roegiers tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de mogelijke invoering van een homogene snelheid van 100 km/u op de verkeerswisselaar in Zwijnaarde en andere verkeerswisselaars

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Voorzitter, minister, op het verkeersknooppunt van Zwijnaarde vielen de afgelopen vijf jaar 77 doden. Dat is erg veel. Het bevindt zich daarmee in het twijfelachtige gezelschap van de ring rond Antwerpen en die rond Brussel. Dat zijn de drie dodelijkste verkeerspunten van Vlaanderen.

Enigszins groot was mijn verbazing toen ik gisteren vernam en vandaag in de krant las dat uitgerekend de automobilistenvereniging VAB deze cijfers aangrijpt om te pleiten voor een homogene snelheid van 100 kilometer per uur op dat knooppunt. Dat is dezelfde snelheid als op de ring rond Antwerpen. Mijn vraag is voor de hand liggend. Vindt u net als wij – en ik spreek me niet uit over 100 of 90 kilometer per uur – een algemene snelheidsverlaging op verkeersknooppunten en ringwegen een goed idee? Bij uitbreiding, vindt u het een goed idee om dat in te voeren in Vlaanderen?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Roegiers, ik heb net als u vanmorgen de krant gelezen en gemerkt dat de VAB een voorstel doet om op de verkeerswisselaar in Zwijnaarde een uniforme snelheid van 100 kilometer per uur in te voeren. Ik ben absoluut voorstander van een zo homogeen mogelijke werkwijze, maar ik ben het er niet mee eens om op die verkeerswisselaar een snelheidsregime van 100 kilometer per uur in te voeren. Ik zal u zeggen waarom.

Een viertal maanden geleden heb ik daar de maximale homogenisatie ingevoerd. Tot vorig jaar waren daar vijf snelheidsregimes. Men kon daar 50, 60, 70, 90 of 120 kilometer per uur moeten rijden. Sinds november vorig jaar is het regime 70 of 90 met een zeer duidelijk onderscheid: 90 kilometer per uur in de bochten naar rechts omdat die minder scherp zijn, 70 per uur in de bochten naar links omdat die veel gevaarlijker zijn. Daar overstappen – in functie van veiligheid – op een regime van 100 per uur lijkt me absoluut onaanvaardbaar. Ik zal dat zeker niet doen.

Wat ik wel goed vind, is dat we maximaal gebruikmaken van de mogelijkheden die er zijn, maar dan niet in de bochten uiteraard, maar op de rechte stukken. Zo'n mogelijkheid is het dynamisch regelen van de snelheid. Dat is de toekomst. De E40 is al uitgerust met dynamische borden, de E17 nog niet helemaal.

Op die wisselaar alles naar 100 kilometer per uur brengen, lijkt me geen goede oplossing. Dat zou de verkeersveiligheid niet ten goede komen. Maximaal homogeniseren is voor mij geen punt, net als het maximaal gebruikmaken van de dynamische mogelijkheden.

De heer Jan Roegiers: Minister, homogenisering is een goede maatregel, maar ik heb specifiek en nadrukkelijk gezegd dat ik me niet wil vastpinnen op die 100 per uur. Ik vind het zelf geen goed idee om naast de 120, de 90, de 70, de 50 en de 30 per uur nu ook nog eens de 100 in te voeren. Ik spreek me niet uit over de 100 of 90 kilometer per uur. Ik voel meer voor een snelheidsbeperking tot 90 per uur, algemeen ingevoerd op verkeersknooppunten, en los van de bochten naar links, want daar zou het dan 70 per uur zijn.

Ik vind het een goed idee en het heeft ook vele voordelen. Er zijn voordelen voor de doorstroming, want er zijn nogal wat wisselingen op zo'n verkeersknooppunt of ring, er zijn voordelen voor het leefmilieu en klaarblijkelijk zijn er ook voordelen voor de verkeersveiligheid. Daarom durf ik u te vragen om het snelheidsregime van 90 kilometer per uur op ringwegen en knooppunten minstens te onderzoeken en desgewenst ook in te voeren.

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Minister, ik apprecieer ten zeerste dat u zou kiezen voor een dynamische snelheidsregeling. Mijnheer Roegiers, ik ben niet gewonnen voor uniforme regelingen overal en altijd. Dat moet je geval per geval, en situatie per situatie bekijken. 's Nachts moet je het beperken tot 100 kilometer per uur als er geen gevaar is of op momenten dat het absoluut niet druk is. Als het wel druk is, regelt het verkeer zich vanzelf. Dan is 100 kilometer per uur een verafgelegen wensdroom van menige chauffeur. Minister, ik dring aan op behoedzaamheid. Dynamische snelheidsregeling, 100 procent akkoord. Voor de rest moet je oppassen met bepaalde zaken uniform en strak te regelen.

Minister Hilde Crevits: Wat we willen, ligt vrij dicht bij elkaar. In Zwijnaarde is het regime van 70 en 90 kilometer per uur van toepassing. Daar wordt niet aan geraakt. Mensen die de wisselaar niet nodig hebben, die op de snelweg blijven rijden, mogen 120 kilometer per uur rijden. Tussen het viaduct te Gentbrugge en de wisselaar mag je 120 rijden. Mijnheer Roegiers, u verwijst naar dat stuk in de schriftelijke weerslag van uw actuele vraag. Wie de snelweg volgt en de wisselaar niet nodig heeft, mag constant 120 rijden, maar moet 90 rijden op het viaduct. We zouden kunnen overwegen om de snelheid tussen de wisselaar en het viaduct te verlagen. Daarvoor is het nuttig om met de politie uit te zoeken of daar überhaupt ongevallen gebeurd zijn. De eerste cijfers wijzen op minimaal tot geen ongelukken, maar ik ben bereid om dat te bekijken. Ik heb een goede band met de Vlaamse Automobilistenbond (VAB). Als ze een voorstel doen, bespreken we dat meestal. Ik wil dat dus gerust bekijken.

Wat voor mij vandaag vooral van belang is, is dat 100 kilometer per uur statisch op de wisselaar gewoon niet kan. Dat wilt u ook niet, mijnheer Roegiers. Nu hebben we 70 en 90 kilometer per uur, en voor de veiligheid is dat echt belangrijk. In sommige zones waar we vroeger 100 of 110 hadden, heb ik 70 moeten invoeren. We zagen dat dat absoluut verkeersonveilig was. We hebben dus voor een logische oplossing gekozen met bochten naar rechts en bochten naar links. Waar de snelweg rechtdoor is, is het 120 kilometer per uur.

Ik zal het voorstel van de VAB nog eens van nabij bekijken en met hen bespreken. U vraagt of dat homogener kan. U weet dat er op dit moment een project loopt langs gewestwegen om na te gaan of we daar meer kunnen homogeniseren. In dat verhaal stap ik zeker mee. Voor mij is het moeilijk om de keuze te maken voor 90 of 100 kilometer per uur op die wisselaar, omdat ik met 70 per uur zit in naar links gaande bochten.

De heer Jan Roegiers: Minister, ik blijf niettemin hopen op een algemene snelheidsverlaging. Mijnheer Keulen, zonder in een polemiekt te treden, wil ik zeggen dat een lagere snelheid ook 's nachts goed is voor het milieu. Dergelijke knooppunten en ringwegen liggen vaak bij dichtbevolkte gebieden. Ook ten aanzien van geluidsoverlast is een snelheidsverlaging geen slechte maatregel.

Tot slot verwijs ik naar Frankrijk en Nederland, waar dergelijke regimes tot ieders tevredenheid leiden, niet het minst van de bewoners. Daar zijn snelheidsbeperkingen wel algemeen ingevoerd en daarover heeft men weinig reden tot klagen.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de rol van de Vlaamse energieregulator VREG in een eventuele federale campagne betreffende de vergelijking van energieprijzen van de verschillende leveranciers

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Minister, ik moet het probleem van de voorbije weken over de energieprijzen – gas, elektriciteit, heel de vaudeville met Electrabel – niet komen schetsen, want dat is een federale materie.

Wat wel Vlaamse materie is, is het feit dat wij met de Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG) een degelijke organisatie in Vlaamse handen hebben, die aan consumenten de V-test aanbiedt. Dat is een instrument waarmee de consument de verschillen in kostprijs kan bekijken bij de verschillende leveranciers. Dat was al tamelijk bekend bij die mensen die veel de pc en het internet gebruiken. De voorbije weken, door de mediahetze die is ontstaan rond de facturen, is het meer en meer bekend geworden en hebben meer en meer mensen die gebruikt.

Dan kwam de aankondiging van de federale minister van Economie, uw partijgenoot Vande Lanotte, dat mensen die test ook in gemeentehuizen moeten kunnen doen. Dit is een Vlaamse bevoegdheid, minister. Wij moeten de bevoegdheden die we hebben, zo veel mogelijk proberen af te dekken en niet langer door het federale niveau laten gebruiken.

Uiteindelijk zit er wel iets in het verhaal van Vande Lanotte. Maar moet dat in gemeentehuizen? Elke gemeente heeft vandaag ook een bibliotheek waar pc's staan. En wie zouden we daarvoor moeten opleiden? Het is allemaal tamelijk vaag.

Minister, welk overleg hebt u al gehad met de federale collega's aangaande dit voorstel? Zouden we niet beter vanuit Vlaanderen een campagne voeren om de V-test nog bekender en toegankelijker voor de consument te maken? Kunnen we die V-test ook niet uitbreiden naar isolatiemogelijkheden?

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: De Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas (CREG) heeft vorige week op een overleg met de regulatoren, dus ook met de VREG, gezegd dat de federale minister een plan had om meer mensen erop te wijzen dat ze kans hebben op goedkopere energie. Op het overleg van volgende maand zouden meer details over de eventuele voorstellen uit de doeken worden gedaan. Ik wil daar, waar mogelijk, zeker aan meewerken. Onze V-test is in elk geval een zeer interessant instrument.

Wat kunnen wij intussen zelf al doen? Er zijn drie dingen die wij willen voorbereiden en nog voor de zomer willen voorleggen aan de regering. Het eerste is dat de energiescan, die we doen bij sociaal kwetsbare mensen, wordt uitgebreid en ook omgevormd naar een factuurscan. Als we bij die mensen thuis zijn, gaan we het niet enkel hebben over interessante maatregelen om de factuur te beperken, zoals isolatie. We gaan met hen ook de V-test doen, tonen hoe het moet enzovoort.

Mensen die gedropt zijn door hun leverancier, krijgen vandaag een brief van de netbeheerder met de melding dat ze zoveel tijd hebben om een nieuwe leverancier te vinden, en dat ze anders bij hen terechtkomen als klant. We zullen daar de mededeling aan toevoegen dat het verschil in prijs tussen de verschillende leveranciers enorm is, dat de distributienetbeheerders (DNB's) bovendien de duurste zijn, en op welke wijze men kan uitzoeken wat voor hen het goedkoopste contract is.

Ten derde zullen we ervoor zorgen dat mensen die bij de DNB klant zijn, die effectief gedropt zijn en geen nieuwe leverancier hebben gevonden, wanneer hun schulden zo goed als afbetaald zijn en wanneer ze dus kunnen terugkeren naar de commerciële markt, per brief een uitgevoerde V-test toegestuurd krijgen op basis van een reëel verbruik. Zo tonen we hun waar

ze rekening mee kunnen houden als ze terugkeren naar de markt. We moedigen hen daartoe aan.

Kunnen wij eventueel bijdragen aan een specifieke campagne, waar de federale overheid nu het initiatief toe neemt? Dat zal ik u over een aantal weken kunnen zeggen, wanneer het nieuwe overleg met de regulatoren heeft plaatsgevonden.

De heer Peter Reekmans: Minister, bedankt voor uw antwoord. Wordt vervolgd.

Ik wil vooral het belang van zo'n bekendmakingscampagne benadrukken. Als je ziet hoeveel mensen die test vandaag invullen en de stap naar een andere leverancier zetten, is dat een enorm hoog aantal. En dan kom ik bij de uitbreiding waar ik het daarnet al over had. Vandaag zijn er op het internet heel veel tests en modules waarmee klanten hun investeringen in isolatie kunnen berekenen. Mijn partij laat mensen liever inzien wat hun investeringen opbrengen, dan vanuit de overheid premies en subsidies te geven. Daarom trek ik ook de kaart om de klant beter bewust te maken van het rendement van een investering in isolatie.

Vandaag zijn er heel veel tests te vinden op het internet die niet 100 procent perfect werken. Daarom is het mijns inziens belangrijk dat er vanwege de overheid een test komt die wel een concreet beeld geeft aan de consument. Dat is heel belangrijk voor de gezinsportefeuille van heel veel gezinnen in deze tijden van energiecrisis.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes: Minister, ik dank u voor het formuleren van de concrete voorstellen die we in de commissie hebben gedaan ten aanzien van de gedropte klanten en de mensen die het erg moeilijk hebben. We merken dat die V-test erg populair wordt en dat heel wat mensen daardoor overstappen naar een andere leverancier. Alles wat gebeurt om die V-test bekender te maken, moeten we steunen, ook al is het federaal.

Ik ben het niet helemaal met de vraagsteller eens dat de bibliotheek een goede plaats is om die V-test aan te bieden. De meeste gemeentebesturen hebben op dit ogenblik een milieuambtenaar of iemand anders die advies kan geven in verband met energie en isoleren. Het lijkt mij dat, als de federale overheid een initiatief neemt, dit het best in het gemeentehuis gebeurt en niet in de bibliotheek waar mensen aan hun lot worden overgelaten. Vaak gaat het namelijk toch om mensen die het niet alleen kunnen.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Voorzitter, minister, één ding is duidelijk: er beweegt heel wat in het energielandschap. Het is heel belangrijk om de klanten bewust te maken van hun energievoorziening, hun energieverbruik, wie hun energieleverancier is en welke prijs hij daarvoor vraagt.

De vraag die ik mij stel bij de campagne die momenteel wordt opgestart, is of die nu echt één maand voor de verkiezingen moet worden gevoerd in de gemeentehuizen. Is het niet beter dat de campagne nu meteen wordt opgestart en dat die niet als verkiezingspropaganda wordt gebruikt voor één bepaalde partij? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: We zijn het er allemaal mee eens dat die V-test een enorm belangrijk instrument is. De switchgraad neemt toe, zo lezen we in de kranten.

Minister, ik wil u vragen de mensen die nog steeds niet de mogelijkheid hebben om op het internet te gaan, niet te veronachtzamen. De heer Reekmans vraagt om die internettoepassingen verder uit te breiden. Er is echter nog steeds een significant aantal mensen dat daar geen toegang tot heeft. Ik zou dan ook graag hebben dat de andere vormen van communicatie ook worden onderzocht.

Minister Freya Van den Bossche: Daarom zijn er ook drie voorstellen om bij mensen die kwetsbaar zijn en die we niet gemakkelijk bereiken via zo'n internettool, die test aan huis te doen of per brief toe te sturen. Het gaat toch om zo'n 10.000 gezinnen per jaar die het initiatief om te switchen niet gemakkelijk kunnen nemen.

Mevrouw Van den Eynde, ik heb net als u de vraag gesteld of het niet wat vroeger kan. De reden waarom de campagne en de begeleidende maatregelen in september zouden plaatsvinden, is dat de verbrekingsvergoeding dan wordt afgeschaft. Als klanten dan wisselen van leverancier, hoeven ze daar geen boete meer voor te betalen. Dat is dus een beter moment om mensen voor te stellen van leverancier te wisselen. Dat vond ik natuurlijk een degelijk argument. Als we de mensen nog 75 euro kunnen doen besparen, doen we dat graag.

Het maakt niet uit of het gebeurt in een bibliotheek of in een gemeentehuis. Als het gebeurt op een plek die heel gemakkelijk toegankelijk is voor veel mensen en waar ze de weg naartoe kennen, ben ik al blij.

Wat de terugverdientijd van isolatiemaatregelen betreft, is er een heel goede calculator die door de Vlaamse overheid ter beschikking wordt gesteld, maar die niet voldoende gekend is. Ik stel voor dat daar een link naartoe wordt geplaatst op de site van de V-test zelf met een eenvoudige boodschap "U kunt vanzelfsprekend nog meer besparen, niet enkel door het kiezen van de beste leverancier, maar ook door degelijk te isoleren. Uw terugverdientijd kunt u hier berekenen." Dat lijkt mij een consumentvriendelijke manier om die tool ter beschikking te stellen.

De heer Peter Reekmans: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Het laatste wat u zei, is het belangrijkste, namelijk dat u dat op de website van de VREG zult uitbreiden. Dat lijkt mij ook noodzakelijk om het bekender te maken bij de consument.

Ik heb u verleden keer, met de wijziging van de Vlaamse renovatiepremie, ook al gezegd dat VREG goed werk levert met de V-test, maar dat ze het soms laten afweten in de schoonheidsafwerking. Het duurt soms lang vooraleer bepaalde zaken online staan. Een dergelijke module die vandaag bestaat, had er al op moeten staan. Ik hoop dat u er vaart achter zet om het erop te zetten. Zo kunnen heel wat mensen namelijk heel veel geld besparen op hun gezinsbudget. Ik dank u.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Irina De Knop tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over het jaarrapport van de energieregulators en de nood aan maatregelen op Vlaams niveau om de energieprijzen te doen dalen

De voorzitter: Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: Minister, er wordt de afgelopen dagen en weken toch wat victorie gekraaid, vanuit het federale niveau, vanwege de blokkering van de energieprijzen of in elk geval de blokkering van de indexering daarvan. Op zich is dat goed, mooi en hard nodig. De vraag die we ons moeten stellen en waarop we het antwoord al weten is: is daarmee het probleem van de hoge energieprijzen opgelost? We zijn zeker van niet en dat blijkt ook nog eens uit het jaarrapport dat vier Belgische energieregulators gisteren voorlegden. Daaruit blijkt nogmaals dat het Vlaamse energiebeleid eigenlijk verantwoordelijk is voor de sterke stijging van de energieprijzen.

Minister, ik kan me niet bedwingen om het te zeggen, de schizofrene houding van sp.a in dit dossier valt me enigszins op. Wat we op het ene vlak winnen, geven we op het andere vlak weer uit. Wat mensen kunnen besparen langs de ene kant, zullen ze langs de andere kant weer moeten uitgeven.

Uiteraard weten we dat u bezig bent met een evaluatie en dat u al voorstellen hebt neergelegd op de tafel van de regering, maar blijkbaar is het moeilijk om hieruit te geraken. Een normaal mens zou denken, aangezien men niet met een voorstel komt, dat het niet dringend, belangrijk of urgent zal zijn. Maar vele studies, onder andere onlangs van essenscia, wijzen uit dat het vijf voor twaalf is. Als we niet ingrijpen, zal tegen 2020 het gevoerde Vlaamse energiebeleid meer dan 690 miljoen euro kosten. Minister, wanneer mogen we van u enig resultaat verwachten?

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Er zijn vijf deelaspecten aan het aanpakken van het distributienettarief. Deel één is versobering bij de distributienetbeheerders. Dat is volop bezig, bijna afgerond. Allerlei pr-stunts zijn terug naar af gestuurd. Ik denk aan de energieconcerten. Er zijn 802 mandaten minder vanaf de volgende lokale bestuursperiode. Dat is niet puur symbolisch of om het goede voorbeeld te geven, dat scheelt ook werkelijk in het tarief, want dat wordt allemaal doorgerekend in het tarief. Dat weet u. Daarmee hebben we grote stappen gezet, waarvan ik hoop dat u ze ook zult bepleiten in andere sectoren dan bij de energie-intercommunales.

Een tweede stap was een deel in de begroting stoppen. Naar aanleiding van de hervorming van de energiepremies, die is aangekondigd en ook doorgevoerd, is er 16 miljoen euro aan algemene middelen uit de begroting extra gegaan naar de distributienetbeheerders, om niet alles af te wentelen op die tarieven. Dat is een belangrijke stap. Eerder hebben ministers altijd de extra's afgewenteld op het tarief. We hebben dat nu een stukje verlicht. Het is een stuk, akkoord, maar we hebben het wel gedaan.

De derde stap: nieuwe maatregelen komen niet meer op het tarief. Het hele groeipad groene warmte, dat eigenlijk meer rendement kan brengen in verhouding tot de kosten dan groene stroom, wordt niet op het tarief verrekend, maar in de begroting. Dat is 8 miljoen euro per jaar vanaf volgend jaar en jaarlijks komt er 4,4 miljoen euro bij. Dat komt volledig uit de begroting algemene middelen. Met andere woorden, de fouten uit het verleden worden niet opnieuw gemaakt.

Ten vierde is er de hervorming van het groenestroomsysteem. Er zijn beslissingen op korte termijn, zoals de afbouw van de subsidies voor zonnepanelen. Dat is vorig jaar al goedgekeurd hier in het parlement. Een omwenteling op langere termijn is een aanpassing naar een dynamisch systeem, dat ook deels een goed antwoord zou kunnen zijn op de kritieken, zowel van essenscia als van consumenten. Men moet meer waar krijgen voor zijn geld. Er mag geen mogelijkheid tot oversubsidiëring meer zijn in het nieuwe systeem.

Ten slotte is er de hervorming van de wijze waarop we de tarieven berekenen. Dat kan zodra die bevoegdheid naar Vlaanderen overkomt.

Mevrouw Irina De Knop: Minister, u hebt uiteraard een aantal maatregelen genomen waarvan de ene al zwaarder zal doorwegen dan de andere in het totaalplaatje van het distributienettarief in de elektriciteitsprijs. Ik wil nog even herhalen dat die component over de periode 2009 tot 2011 in totaal is gestegen met 48 procent. Daardoor is het de belangrijkste component in de totale energiefactuur. Met andere woorden, minister, ondanks uw goede bedoelingen is het niet vijf voor twaalf maar vijf na twaalf, zoals dat wel vaker het geval is in het Vlaams Parlement.

Wanneer we niet dringend ingrijpen, zullen de gevolgen van het gevoerde energiebeleid een impact hebben van 690 miljoen euro. U hebt me gezegd wat er te doen staat. Waarom kan dit niet op korte termijn gebeuren, zodat een deel van die impact tegen 2012 kan worden gerealiseerd?

De voorzitter: Het is nu kwart voor vijf. *(Opmerkingen van mevrouw Irina De Knop)*

Grapje.

De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Minister, wat u opnoemt, de energieconcerten en de Bokrijkabonnementen die verboden zijn, daar ben ik heel blij mee. Ik heb er drie jaar over gedaan om dit aan te klagen. Ik ben zelfs ooit bijna met pek en veren uit dit halfroond gedragen toen ik dit voor de eerste keer durfde te zeggen. Ook de politieke mandaten zijn met twee derde gedaald, met steun van de oppositie.

Mevrouw De Knop, ik geef de meerderheid niet graag gelijk, maar u moet intellectueel wel eerlijk blijven. We wonen allebei in de provincie Vlaams-Brabant. Daar is distributienetbeheerder PBE actief. Uw partij heeft een heel grote rol in de raad van bestuur van PBE. Het is de enige intercommunale die vandaag weigert om politieke mandaten te schrappen. Als u de prijzen wilt zien zakken, kunt u misschien bij uw partijgenoten in onze provincie gaan aankloppen met de vraag om bij PBE de postjes met 60 procent te doen dalen. Het mag dan niet alleen gaan over initiële beloftes, ze moeten ook effectief worden uitgevoerd.

De voorzitter van Eandis is ook een liberaal. Ik pleit al heel lang voor gelijke tarieven binnen die distributiemarkt. Ook daar merk ik bij geen enkele traditionele partij de bereidheid om die distributietarieven gelijk te schakelen.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Voorzitter, u zei daarnet dat het kwart voor vijf is. Welnu, het is vijf voor twaalf in dit dossier. Collega's, de speeltijd is echt wel voorbij. Er wordt al heel lang aangekondigd dat er een beslissing zou worden genomen in het dossier over de groene stroom en de groene energie. Intussen hangt onze eigen groene economie in de touwen en dreigt de energiefactuur van de gezinnen extra te stijgen doordat er geen beslissing wordt genomen. Intussen trekken de grote energieverbruikers aan de alarmbel. Collega's van sp.a, maar vooral van CD&V en de N-VA, hoe verklaart u dat het zo lang duurt voor er een beslissing wordt genomen in dit belangrijke dossier?

Mevrouw De Knop, ik vind dat op een onterechte manier altijd alleen de kosten worden benadrukt van groene stroom. Er zijn ook heel wat baten. De stijging van de olieprijs heeft een veel grotere impact op het gezinsbudget dan de groenestroomcertificaten.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Er is een groot verschil tussen de impact van de stijging van de olieprijs en de impact van de kostprijs van groene stroom. Op dat laatste heeft de Vlaamse overheid wel degelijk een grote invloed. Wat de olie betreft, ligt dat wat moeilijker. De minister heeft al een aantal concrete maatregelen opgesomd, goed voor 25 miljoen euro die niet in die nettarieven worden verrekend. Bij groene stroom gaat het over bijna 700 miljoen euro. Daar moeten we inderdaad streven naar meer kostenefficiëntie. De oversubsidiëring moet eruit en er moet investeringszekerheid komen.

Er moet niet alleen concurrentie zijn onder de leveranciers, er moet ook een grotere productiecapaciteit komen voor groene stroom. Onze fractie wil dan ook het belang benadrukken van een nieuw kader voor het stimuleren van groenestroomproductie. De productiecapaciteit, ook van groene stroom, moet op een kostenefficiënte manier worden opgedreven.

Minister Freya Van den Bossche: Ik sluit me zeker aan bij de opmerkingen van de heer Reekmans dat het te betreuren valt dat er één intercommunale is waar nog geen mandaten worden geschrapt. Als u daar iets aan kunt doen, dan bent u ons aller held. Ik heb al geprobeerd op velerlei manieren.

Mijnheer Sanctorum, het is inderdaad vijf voor twaalf in dit dossier. Er ligt een voorstel op tafel. Dat ligt er al even. Het is niet eenvoudig om er een consensus over te vinden. Waar al consensus over is, is over het feit dat de investeringszekerheid er moet zijn. Als die

investeringszekerheid er moet zijn, dan betekent dat dat je een groeipad moet vastleggen. Dat groeipad moet voldoende duidelijk zijn, beantwoorden aan de Europese doelstellingen en er moet correcte ondersteuning zijn. Met correcte ondersteuning bedoel ik een degelijke terugverdientijd voor de consument of een correcte return on investment voor de investeerder uit de bedrijfswereld, dus niet noodzakelijk een belofte in absolute cijfers maar in precieze terugverdientijd of in return on investment.

De essentie is dat de kosten onder controle moeten komen omdat men enkel dan voldoende zal kunnen investeren. De enige manier om energie op lange termijn betaalbaar te maken, is steeds meer investeren in hernieuwbare energie, want de technologie wordt daardoor steeds goedkoper. De bronnen zijn grotendeels gratis. Als men op lange termijn de productie grotendeels in eigen handen wil houden, zekerheid wil hebben van voldoende productie maar ook minder afhankelijk wil zijn van fluctuerende olieprijsen, dan is het belangrijk om er nu in te investeren, vanzelfsprekend tegen een redelijke kost. Het voorstel ligt op tafel. Zodra er consensus over is, zal ik het ook in uitvoering brengen. Het blijft mijn ambitie om ook in 2013 een nieuw systeem te kunnen voorstellen.

Mevrouw Irina De Knop: Minister, mijn punt was dat de regering maar ook de sp.a eerlijk moet zijn tegenover de consument en de mensen geen rad voor de ogen mag draaien door te zeggen dat we de prijs kunnen verlagen. Als het de bedoeling van de Vlaamse Regering is om tegen 2020 aan 13 procent te komen en er staan ook prijsstijgingen tegenover, dan moet u dat ook duidelijk en eerlijk zeggen. Ik vind dat men op dat vlak een beetje aan windowdressing doet op het federale niveau.

Ik heb niet gezegd dat ik niet achter de evolutie van hernieuwbare energie sta. Voor ons moet dat wel op een zo kostenefficiënte mogelijke manier gebeuren en op een manier die de prijsstijgingen beperkt. Het was in het verleden niet zo dat distributienettarieven de grootste component waren. Laat ons terugkeren naar die periode of laat ons dat toch minstens proberen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Griet Coppé tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de stand van zaken inzake het schrappen van de kadastraalinkomenvoorwaarde voor de Vlaamse aanpassingspremie voor ouderen

De voorzitter: Mevrouw Coppé heeft het woord.

Mevrouw Griet Coppé: Voorzitter, minister, collega's, mijn vraag betreft het tijdstip waarop de kadastraalinkomenvoorwaarde geschrapt zal worden bij de Vlaamse aanpassingspremie.

Vorige week was u gastspreker op de voorstelling van een boek over een grootschalig onderzoek. Daaruit bleek dat, als ze 60 jaar zijn, 85 procent van de mensen in een onaangepaste woning wonen. Als men ouder wordt, is er nogal wat zorg noodzakelijk. De Vlaamse aanpassingspremie is daar maar één antwoord op. Voormalig welzijnsminister Heeren heeft in de vorige regering gewerkt aan een Woonzorgdecreet. Huidig minister van Welzijn Vandeuren werkt verder aan de uitvoeringsbesluiten, onder meer voor de assistentiewoning en voor andere vormen van samenwonen, zodat de zorg gedragen kan worden door vele partners.

De heer Dehaene heeft in november 2011 in de commissie gevraagd wanneer het mogelijk wordt om het kadastraal inkomen buiten beschouwing te laten. Dat is belangrijk. U weet dat in de steden het kadastraal inkomen groter is dan in landelijke gebieden. Dat leidt ertoe dat een aantal senioren niet voor de aanpassingspremie in aanmerking komen. Misschien heb u

wel goed nieuws en kunt u ons zeggen wanneer het kadastraal inkomen buiten beschouwing zal worden gelaten?

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Voorzitter, collega's, bij wijze van inleiding wil ik even zeggen dat ik vorige week op een studiedag over senioren en huisvesting was. Ook mevrouw Heeren was er. Mensen moeten op tijd beslissen of zij hun huis aanpassen, dan wel of zij een andere, meer aan hun noden aangepaste woning zoeken. Dat kan eventueel via een bewustmakingscampagne, georganiseerd via de lokale dienstencentra of via een andere instantie die dicht bij de ouderen staat. Op de studiedag is melding gemaakt van een mooi voorbeeld uit het Verenigd Koninkrijk, waar een grootschalige campagne is gevoerd.

Om mensen toe te staan te verhuizen, bestaat de mogelijkheid van de creatie van sociale serviceflats door de sociale huisvestingsmaatschappijen: serviceflats waarbij rekening wordt gehouden met de financiële mogelijkheden van de mensen. Minister Vandeuren en ikzelf hebben daarover vorige week al samen gezeten. Een andere mogelijkheid is werken met een aanpassingspremie. Wij houden die laatste tegen het licht omdat die niet altijd even duidelijk of rechtvaardig is. Dat gebeurt ook met de renovatiepremie.

Er zijn een aantal ongerijmdheden. Een daarvan betreft het kadastraal inkomen. Wij vinden zelf dat het geen rechtvaardig criterium is. Voor het verkrijgen van de renovatiepremie is dat geen criterium. Wij zouden dat willen schrappen voor het verkrijgen van de aanpassingspremie. Wel is er een eigendomsvoorwaarde voor de renovatiepremie – men mag slechts één woning bezitten –, maar voor de aanpassingspremie is men die voorwaarde vergeten, hoewel dat logisch is. Wij willen alles dus eenvormiger, duidelijker maar ook rechtvaardiger maken.

Het is de bedoeling dat de Vlaamse Regering alles nog voor de zomer goedkeurt. Als dat is gebeurd, kunnen de veranderingen zeer snel worden ingevoerd.

Mevrouw Griet Coppé: Dit is goed nieuws. U weet dat de CD&V-fractie al geruime tijd vraagt om het kadastraal inkomen niet meer in aanmerking te nemen voor deze premie. Als ik u goed begrijp, zal dit nog voor de zomer gebeuren. CD&V is gelukkig, maar ik denk dat dit ook voor veel andere partijen geldt.

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Ook ik ben een gelukkig man. Het is een goede zaak dat de vraagsteller nogmaals de aandacht op het probleem vestigt. Ik noteer dat u wijst op een aantal ongerijmdheden, dat de premies beter op elkaar zullen worden afgestemd, dat onduidelijkheden en onrechtvaardigheden zullen worden weggewerkt en dat dit nog voor het zomerreces mag worden verwacht.

Minister Freya Van den Bossche: Tegen dan wil ik het dossier ter goedkeuring aan de Vlaamse Regering voorleggen. Ik neem aan dat hierover een vrij brede consensus zal kunnen worden gevonden, zodat de goedkeuring snel kan gebeuren.

Mevrouw Griet Coppé: Ik hoop dat de timing wordt gehaald en dat zo langer thuis wonen, wat toch de bedoeling is van het Woonzorgdecreet, wordt bevorderd. Wij weten dat de premie maar één element is, naast andere, maar daarvoor is minister Vandeuren dan verantwoordelijk. *(Applaus van mevrouw Veerle Heeren)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

- *De vergadering wordt geschorst om 16.55 uur.*
- *De vergadering wordt hervat om 17.01 uur.*

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het derde protocol bij de Europese kaderovereenkomst inzake grensoverschrijdende samenwerking tussen territoriale gemeenschappen of autoriteiten betreffende Euregionale samenwerkingsverbanden (ESV's), opgemaakt in Utrecht op 16 november 2009
– 1393 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met het derde protocol bij de Europese kaderovereenkomst inzake grensoverschrijdende samenwerking tussen territoriale gemeenschappen of autoriteiten betreffende Euregionale samenwerkingsverbanden (ESV's), opgemaakt in Utrecht op 16 november 2009.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Delva, verslaggever, heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voorzitter, dames en heren, een kort verslag. De commissie Buitenlands Beleid behandelde op 24 januari 2012 het ontwerp van instemmingsdecreet met het derde protocol bij de Europese kaderovereenkomst inzake grensoverschrijdende samenwerking. Bij de bespreking wees minister Bourgeois erop dat de ontwikkeling van de grensoverschrijdende samenwerking voor de Raad van Europa steeds prioritair is geweest. Reeds in 1980 kwam de kaderovereenkomst inzake grensoverschrijdende samenwerking tot stand.

Het probleem was dat een aantal obstakels, voornamelijk van juridische aard, de effectieve uitvoering van deze overeenkomst verhinderde, vandaar de noodzaak om tot protocollen bij deze overeenkomst te komen. De minister liet opmerken dat in de loop der jaren in heel Europa groeperingen en territoriale gemeenschappen of overheden werden opgericht. Heel vaak betrof het Euregio's die onder andere als doel hadden informatie uit te wisselen en activiteiten te coördineren. Het juridische statuut van die groeperingen verschilde van staat tot staat en daarenboven werden die groeperingen op Europees vlak niet erkend. Daarom werd opgeroepen tot een harmonisering van de betreffende regelgeving.

Het derde protocol voorziet in regels inzake de oprichting, het lidmaatschap, de activiteiten en de verantwoordelijkheden van de verschillende groeperingen. Op die manier wordt de oprichting van Euregionale samenwerkingsgroeperingen, kortweg ESV's, mogelijk gemaakt. Het hier voorliggende derde protocol betekent dus een stap in de richting van de vereenvoudiging van de procedures voor de oprichting van echte grensoverschrijdende samenwerkingsverbanden.

Bij de stemming werd dit ontwerp van decreet aangenomen bij unanimité van elf stemmen. (*Applaus*)

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Nee*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2011-12, nr. 1393/1)

- *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het verdrag betreffende maritieme arbeid, 2006, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar vierennegentigste zitting in Genève op 23 februari 2006 – 1431 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag betreffende maritieme arbeid, 2006, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar vierennegentigste zitting in Genève op 23 februari 2006.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Van Overmeire, verslaggever, heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire: Voorzitter, collega's, ik zal trachten om even bondig en tegelijk grondig als de vorige verslaggever het verslag te brengen van de bespreking in de commissie die plaatsvond op 13 maart 2012.

Waar gaat dit over? Dit verdrag heeft drie doelstellingen. Het eerste is het consolideren van alle ter zake bestaande regelgeving, die eerder vervat zat in 68 verschillende verdragen en aanbevelingen, in een enkele tekst. Daarnaast diende er ook gezorgd te worden voor billijke voorwaarden voor mededinging en voor normalisering van het statuut van de zeelieden. Het derde en laatste doel dat met dit verdrag wordt nagestreefd, is het verbeteren van de maritieme veiligheid en het aantrekkelijk maken van het beroep.

Om dit alles te realiseren, legt het verdrag een aantal verplichtingen op: over internationale minimumnormen, werk- en leefomstandigheden, zeearbeidsrecht, sociale voorzieningen, arbeidsrusttijden en dergelijke meer. Het verdrag bestaat uit een verplicht en uit een facultatief gedeelte.

Collega's, met dit verdrag krijgen de havencontrolediensten een instrument dat hun moet toelaten om op een internationaal erkende manier toezicht uit te oefenen op de buitenlandse schepen die onze havens aandoen. Minister Muyters attendeerde de commissieleden op een discussie over de bevoegdheid. Aanvankelijk ging men ervan uit dat enkel het federale niveau bevoegd was. Dan werd duidelijk dat ook de gewesten bevoegd waren. Uiteindelijk kwam de afdeling Wetgeving van de Raad van State tot de vaststelling dat er ook bepaalde gemeenschapsbevoegdheden gevat konden worden door voorliggende teksten. Die bevoegdheidsverdeling is geen theoretische kwestie, ook Vlaanderen is hierbij betrokken: in Vlaanderen zijn er wel degelijk bureaus voor private arbeidsbemiddeling die gespecialiseerd zijn in de zeevaartsector. Ook de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) is actief op dat terrein.

Drie leden hadden vragen en opmerkingen. De heer Ward Kennes wilde vernemen of dit verdrag voor de betrokken havenautoriteiten een verzwaring van de werklast inhoudt. Dat zou niet het geval zijn, integendeel. Mevrouw Mia De Vits betreurde dat al zes jaar zijn verstreken sinds de tekst werd aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie. Qua procedureuur kan dit voor een nauwelijks betwistbaar verdrag inderdaad tellen. Voorzitter, zelf heb ik het accent gelegd op de toch wel merkwaardige discussie over de bevoegdheden. De Werkgroep Gemengde Verdragen concludeerde dus eerst dat het een louter federale aangelegenheid was, kwam twee jaar later tot de bevinding dat er ook gewestbevoegdheden in het geding waren, en moest na een advies van de Raad van State erkennen dat er ook een gemeenschapsbevoegdheid vervat ligt in de verdragstekst.

Dit is geen louter juridische en academische discussie. Deze situatie heeft ook tot gevolg dat gewesten en gemeenschappen die bevoegd zijn, uiteindelijk worden geconfronteerd met teksten die ondertussen ondertekend ter tafel liggen en waarin zij geen wijzigingen of eigen inbreng meer kunnen hebben. De deelstaten worden hier met andere woorden voor voldongen feiten geplaatst. De betrokkenheid van de gewesten en gemeenschappen wordt gereduceerd tot zo goed als een formalisme. Ook minister Muyters heeft opgemerkt dat de enige juiste manier van werken is dat men van bij het begin van de procedure de gewesten en gemeenschappen erbij had moeten betrekken.

Voorzitter, de tekst werd in onze commissie met tien stemmen unaniem goedgekeurd. *(Applaus)*

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2011-12, nr. 1431/1)

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het derde protocol bij de Europese kaderovereenkomst inzake grensoverschrijdende samenwerking tussen territoriale gemeenschappen of autoriteiten betreffende Euregionale samenwerkingsverbanden (ESV's), opgemaakt in Utrecht op 16 november 2009
– 1393 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

111 leden hebben ja geantwoord;

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

106 leden hebben ja geantwoord;

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

**ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het verdrag betreffende maritieme arbeid, 2006, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar vierennegentigste zitting in Genève op 23 februari 2006
– 1431 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2**

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 2

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

112 leden hebben ja geantwoord;

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

107 leden hebben ja geantwoord;

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 2 mei 2012 om 14 uur.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.11 uur.*

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden**Aanwezig**

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brussel, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borcht, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel, Khadija Zamouri.

Afwezig met kennisgeving

Tom Dehaene, Liesbeth Homans, Ludo Sannen: ambtsverplichtingen;

Agnes Bruyninckx-Vandenhout, Marc Van de Vijver: familieverplichtingen;

Erik Arckens, Patricia De Waele, Patrick Janssens, Fientje Moerman, Sabine Poleyn, Ivan Sabbe: gezondheidsredenen.

Afwezig zonder kennisgeving

Katrien Schryvers

■

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brussel, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els

Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jorgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jorgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel, Khadija Zamouri

■

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jorgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jorgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel, Khadija Zamouri

■